

kiVETítés

Az állatorvostan és zoológus hallgatók lapja
V. évf. III. szám - 2001. november-december

INGYENES
FREE

WITH THE ENGLISH
EXPAT VET!

Szent István Egyetem
Állatorvos-tudományi Könyvtár
1078 Budapest, István u. 2.
1400 Budapest, Pf. 2

És jön... a rettegett vizsgaidőszak!

Tartalom

Mi a helyzet a zoológusokkal? <i>beszélgetés Dr. Vetter Jánossal</i>	4
Magyar Állatorvosok Napja <i>beszámoló Gödöllőről</i>	6
Állatorvosi Gólyabál - 2001 <i>buli van!</i>	8
Mócsy emlékülés <i>hagyományörzés a gyakorlatban</i>	10
A HÖK nem öncél, hanem eszköz <i>beszélgetés Sipos Kátával, a HÖK új elnökével</i>	11
HÖK hírek <i>mi történt az elmúlt 2 hónapban?</i>	12
MATT <i>beszámoló a Bakonyban történekről</i>	14
Állatorvosi bizonyítvány <i>Equus napi gyöngyszem 1984-ből</i>	15
Az állomás II. <i>Kosnás Attila novellájának második része</i>	16
Siralmas Énnéköm <i>Az ÖHÉ-ről</i>	18
A vizsgaidőszak jogi szemmel <i>Mit tegyél, ha...</i>	19
Exkluzív interjú Dr. Kemény Dénessel	20
Lóverseny 2001. <i>lóverseny ma, Magyarországon</i>	22
The Expat Vet <i>The newspaper of the english students</i>	24
Hail to the Beautiful Hungarian Girls of Budapest	24
Blood Donation	25
An Interview with Dr. Laszlo Solti	26

kiVETítés

A SZENT ISTVÁN EGYETEM ÁLLATORVOS-
TUDOMÁNYI KARÁNAK HALLGATÓI LAPJA

e-mail: kivetites@freemail.hu

Felelős kiadó:

Sipos Katalin, SZIE ÁOTK HÖK Elnök

Főszerkesztő:

Rév László Zoltán

Cimlap, hátsó borító:

Gosztola Edit

Tördelés:

Rév László Zoltán

Szerkesztők:

Mark Hedberg

Sipos Katalin

Vecsei Anna Luca

Korrektúra:

Kovács Nóra

Kozmács Zsuzsa

Molnár Eszter

Nemes Gábor

Papp Zsuzsa

Munkatársak:

Giczi Petronella

Gombos László

Kosnás Attila

Márkus Bálint

Mullah Jared

Papp Orsolya

Répánszky Ádám

Szentpétery Tímea

Tóth Gabriella

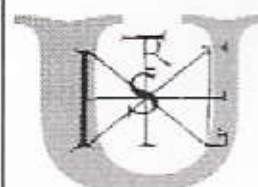
Vozár Ágnes

Nyomdai munka:

A/3 Nyomdaipari és Kiadói Szolgáltató Kft.

KIADJA AZ IAMS

KÖSZÖNJÜK PROF. DR. VÖRÖS KÁROLY, DR. SZALAY FERENC,
AZ ANATÓMIAI ÉS SZÖVETTANI TANSZÉK, A DÉKÁNI HIVATAL,
A KOLLÉGIUM, A KÖNYVTÁR, AZ OKTATÁSTECHNIKAI
OSZTÁLY, A SEMMELWEIS EGYETEM MEDIKUS C. LAPJA, ÉS A
TANULMÁNYI OSZTÁLY ÖNZETLEN SEGÍTSÉGÉT!

Magyar győztese van az IAMS Best of Class in Nutrition programjának

Az IAMS 1995-ben indította a Best of Class in Nutrition című projektjét valamennyi európai állatorvostudományi egyetemen. 1995. óta több mint 13.000 hallgató vett részt benne, 1999. óta még Dél-Afrikából is érkeznek résztvevők. A kihívás háromszintű. Minden, a takarmányozástanból sikeresen szigorlatozó hallgató a program résztvevőjévé válik. A legjobb húsz százalék külön jutalomban részesül. Közülük a tanszékvezető ajánlása alapján egyetemenként egy hallgató vehet részt a nemzetközi versenyen, amit minden évben máshol rendeznek meg. A konferencia vendéglátója az IAMS, de a kérdéseket a tanszékvezetők állítják össze. A kérdésekre írásban, angol, német, francia, spanyol vagy olasz nyelven lehet válaszolni, a szintidő két óra.

Jómagam a programról természetesen tudtam a vizsga előtt is, de nemigen hittem, hogy komoly eredményt fogok majd elérni benne. A szigorlatot még decemberben sikerült letennem, de csak márciusban értesültem arról, hogy Fekete Sándor Professzor úr engem jelölt ki egyetemünk nemzetközi szinten való képviselőjévé. Meglepődtem, hiszen többen is kiváló eredménnyel végeztünk. Intenzíven készültem a megmérettetésre. A Professzor úrtól angol nyelvű szakirodalmat kaptam.

A versenyre november első hétvégéjén került sor a festői Madridban. Körülbelül harmincan voltunk, a földrész minden zugából. Pénteken délután, repülővel érkeztem. Este, a többiekkel való megismerkedés után előadást hallgatunk meg az IAMS-ról és a cég termékeiről. Szombat délelőtt írtuk meg a tesztet, melyről éreztem, hogy jól sikerült, de álmomban se gondoltam volna, hogy nyerhetek. Közvetlen utána újabb, Dr. Markus Claus tartott érdekes előadást a kérődző fajok közti emésztés-élettani különbségekről. Délután egy játékos vetélkedőn, úgynevezett "Kulturális Rally"-n vettünk részt. Ennek lényege az volt, hogy csapatokra osztottak minket, kaptunk egy térképet, egy Polaroid fényképezőgépet és rengeteg kérdést. A térkép alapján kellett eligazodni a városban, választ találni a kérdésekre és lefotózni néhány nevezetességet. Este egy francia étterem különtermében Prof. Dr. Patrick Nguyen tartott előadást az elhízott házi kedvencek testsúlycsökkenési lehetőségeiről. Ekkor került sor az eredményhirdetésre és a díjátadásra is. Majdnem leestem a székről, amikor megtudtam, hogy én kaptam a fődíjat, egy amerikai utazást az IAMS központjába. Este Madrid éjszakai életébe nyertünk betekintést.

Vasárnap hirdették ki a szombati

"portya" eredményét. A repülő indulásáig sajnos csak kevés időm maradt, így csak a Királyi Palotát tekinthettem meg a közös városnézés során.

A hétvégén végig nagyon jól éreztem magamat, nagyon jó társaságba kerültem. Az IAMS végig érezte velünk, hogy valamennyien győztesek vagyunk, és ez az út egyfajta jutalomtázás, melynek minden költségét ők állták. Rengeteg érdekes dolgot tudtam meg, sok új emberrel is megismerkedhettem, remélem sokukat viszontlátom még.

Ezúton is szeretnék köszönetet mondani Prof. Dr. Fekete Sándor Tanszékvezető Úrnak a lehetőségért, a felkészítésért és az önzetlen segítségért, Dr. Berkényi Tamásnak az IAMS közép-európai képviselőjének, és természetesen az IAMS cégnek, mely a Best in Class in Nutrition programot életre hívta és finanszírozza.

Gicsi Petronella
V. évf. hallg.

A kiadvány az IAMS támogatásával készült

Mi a helyzet a zoológusokkal?

Beszélgetés Dr. Vetter Jánossal, a Zoológiai Intézet Igazgatójával

1946. szeptember 24-én, Zircen született. Tanulmányait Budapesten végezte, 1965-ben érettségizett, 1970-ben az ELTE-n szerzett diplomát biológus szakon. 1978-ban, Gödöllőn mezőgazdasági kutató szakmérnöki másoddiplomát szerzett. Tanulmányai során 3 nyelvből (angol, német, orosz) nyelvvizsgázott. Gödöllőről került az ÁOTE Növényzeti Tanszékére mint tudományos munkatárs. 1996-ban készítette el akadémiai doktori disszertációját, jelenleg a SZIE ÁOTK Növényzeti Tanszékének vezetője, és a zoológus-képzés igazgatója. A 2000/2001-es tanév első félévében őt választották a legjobb zoológus oktatónak.

Hogyan került Budapestre, miért választotta a biológus, oktatói pályát?

Zirci születésű vagyok, igaz nem sokáig laktam ott, a nagyszülőkhöz jártam vissza, és ma is szívesen fordulok meg a Bakonyban. Most már Budapesten élek régóta, minden iskolai végzettségemet itt szereztem. Gimnáziumban érdekes módon sok olyan évfolyam- és osztálytársam volt, akik ma ismert emberek, mint Kun Miklós történész, Gerle János építész, és nagy matematikusok. Érettségi után az ELTE-re jelentkeztem biológia szakra, ami akkor meglehetősen kis létszámú képzés volt, a mai szemmel óriási óraszámokkal, 7-8 kémia tantárggyal. Itt is módomban volt néhány olyan leendő kollégával együtt tanulni, akik elég nagy névre tettek szert, hadd említsem Papp Lászlót, aki a madárhangoknak olyan kiváló ismerője volt, hogy a kirándulások során mi még jószerivel meg sem hallottuk a madarat, ő már mondta a faj nevét. Egpár ilyen példa az embert arra sarkallta, hogy olyan pályát válasszon, ahol kutató, majd oktató tevékenységet folytathat. Így a végzés után az ELTE-n maradtam egy két éves ösztöndíj erejéig, szövettenyésztéssel, gombákkal foglalkoztam, megcsináltam az egyetemi doktori disszertációt. Az ösztöndíj lejártá után Gödöllőn mezőgazdasági kutató szakmérnöki diplomát szereztem, majd az akkori ÁOTE Növényzeti Tanszékére kerültem, a mai napig itt dolgozom. Először mint tudományos munkatárs, majd bejártam a szokásos ranglétrát. Közben megírtam a kan-

didátusi disszertációt, majd habilitáltam. Jó évtizedes munka után '95-'96-ban a nagyombok lebontási folyamatairól készült az akadémiai doktori disszertáció.

Mióta az egyetem munkatársa vagyok, az oktatás folyamatosan bővül, fejlődik: belépett az idegen nyelvű oktatás, belépett a zoológusképzés, növekedett a tárgyak száma. Most német, angol hallgatóknak idegen nyelven, a zoológus hallgatóknak már három külön tárgyat, fakultatív tárgyakat oktatunk.

Ezzel próbálunk lépést tartani, most már körülbelül a felső szinten mozgunk, de feladat még mindig van.

Marad ideje a kutatómunkára?

Ilyenkor azt szoktam válaszolni, hogy mire való a hétvége? De néha már az sem elegendő. Nem jut elég energia és idő kutatómunkára olyan óraszám mellett, amely a magyar középiskolák jó részénél is rekordnak számítana, két óra közötti húsz vagy negyven percen meglehetősen nehéz nemzetközileg értékelhető cikket írni. De a kutatómunka folyik, és most, hogy a zoológusügyek sinen vannak, talán több idő jut majd rá. Most is gombákkal és növényi mérgeanyagokkal, ún. másodlagos növényi anyagcseretermékekkel összefüggő témákon dolgozunk.

Mik voltak a céljai, amikor elvállalta a zoológus képzés vezetését?

Úgy gondoltam, hogy az egyetemen eltöltött évek alatt szerzett

ismereteket, tapasztalatokat föl lehet és föl kell használni annak érdekében, hogy a zoológus képzést nehézségein átsegítsük, megújulását elősegítsük. Sok feladat van, ami a képzés jövőjének szempontjából alapvető. Ilyen az új curriculum készítése, az akkreditáció előkészítése, új tárgyak, új oktatók bevonása. Úgy éreztem, hogy ebben tudok segíteni, nyilvánvalóan nem zoológiai szakkérdések megoldásában, természetesen módon erre nem is vállalkoznék, hiszen sosem dolgoztam zoológiai területen. Éppen most fogadta el a szenátus az új curriculumot, az új tantervi sémát, mely új gondolatok sorát tartalmazza.

Melyek ezek az új gondolatok a most elfogadott curriculumban?

Szenátusi határozat alapján 2002. szeptember elsejével fölmenő rendszerben minden hallgatóra kiterjed a kreditrendszer, és az állatorvos hallgatóknál is történt módosítás.

Az új curriculumban olyan tárgyakkal egészítettük ki a korábban már sikeresen futó tárgyakat, amelyek a képzés minőségét emelik és amelyek között országosan is egyedi tárgyak szerepelnek. A programozástól a biológiai modellezésig teljesen új dolgok kerülnek oktatásra. A Természettudományi Múzeum Állattára, mint kihelyezett tanszék olyan lehetőség, amely senki másnak nem adatik meg.

A másik újdonság az, hogy két tantárgyblokk, új szóval tantárgymodul alakult ki. Az egyik természetvédelmi-ökológiai, a másik kísérletes,

zoológiai jellegű. Az elsők közül a természetvédelem, környezetvédelem kérdésköre kap nagy hangsúlyt, a másodikban belül megpróbáltuk azokat a témákat egyesíteni, amelyek a szó igazi értelmében vett zoológiai kísérleti munkával függenek össze. Az ilyen témák iránt érdeklődő hallgatók esetében feltételezzük, hogy biomatematikai, számítástechnikai ismereteik az átlagosnál magasabbak.

Mi segíthet a szakmodul kiválasztásában?

A szakirány kiválasztására a hallgatóknak három évük van, a harmadik év második szemeszterében kell diplomadolgozati témát választani.

Van olyan hallgató, aki eleve határozott elképzelésekkel jön ide, amelyekhez végig ragaszkodik. A többségre ez nem vonatkozik. Nekik a hat szemeszter alatt van módjuk megismerni a lehetőségeket, témákat, embereket, tárgyakat. Itt az egyetem és a szak oktatóinak feladata tulajdonképpen az, hogy a kérdésekre válaszoljanak, és a hallgató érdeklődését konkrét dolgok felé irányítsák. Az ilyen kis létszámú képzési formánál a személyes, közvetlenebb kapcsolat nagyon fontos. Például szolgálhat továbbá a korábban végzetek témája, kutatása. Tehát az érdeklődés sokféleképpen jöhet létre.

Milyen elhelyezkedési lehetőségek vannak?

Egyszavas választ nem lehet adni. Mivel a hallgatók száma nem olyan nagy, ezért a példák is egyediek. A tapasztalat a következő: a végzett hallgatók jelentős százaléka azon nyomban doktori iskolákba jelentkezik és be is kerül, méghozzá jó eredményekkel. A másik fele különböző helyeken talált munkát, beleértve a nemzeti parkokat, a természetvédelemmel kapcsolatos egyéb állásokat, akár minisztériális szinten, ill. kutató intézetekben, oktatási intézetekben. És vannak pályaelhagyók is, mint minden szakmában.

Milyennek látja a zoológus és az állatorvos képzés kapcsolatát?

A zoológus képzés szoros kapcsolatot

mutat az állatorvos képzéssel. Azonos tárgyak, előadók, gyökerek, tradíciók. Ugyanakkor a két területnek a közös vonások mellett rengeteg eltérő tulajdonsága van. A közös alapozás után a hallgató felsőbb éves korában a különbségek láthatóbbak lesznek. A zoológusok egy része olyan biológuskutató lesz, aki látszólag elvont kérdéseket különböző, laboratóriumi vagy nem laboratóriumi módszerekkel fog vizsgálni, vagy egy nemzeti park természetvédelmi munkájában fog részt venni, és sok más lehetősége van. Ez azt mutatja, hogy az állatorvos bizonyos értelemben vett szűkebb területéhez képest sokkal változatosabb szakról van szó.

Ezek szerint az oktatók is elismerik már a két szak egyenjogúságát?

Igen, ez ma már egyértelmű, a kari vezetés és az oktatói kar is egyre világosabban látja ezt, bár a szenátusban a képviselői arányunk nem megfelelő. Most biztos, hogy nem. Ennek formai okai vannak, a szenátusválasztás nem a szakok szerint történik, hanem más elvek alapján, ebben részben a hagyományok is szerepet játszanak. Most a választások és a véletlen úgy hozta, hogy a Zoológiai Intézet munkatársai közül egyetlen szenátusi tag sincsen. Hallgatói és doktorandusz képviselő van. Valóban jobb lenne, ha szabálmódosítással ezt a kérdést meg lehetne oldani.

Mi a véleménye arról, hogy nagy arányúvá vált az átjelentkezés az állatorvos szakra?

Ez egy érdekes jelenség, a konkrét oka érthető, hiszen az állatorvos szakra való bejutás nagyon korlátozott, és ez járható mellékútvonalnak látszik. Kétségtelen tény, hogy egyesek eleve ezzel a szándékkal jelentkeznek, majd így is járnak el. Erre azt mondjuk, tegyék, erre joguk van. Azonban a dolognak van egy másik oldala is. Az egyetem és a kar szempontjából nem túl szerencsés az, hogy a névleges létszámhoz képest a valóságos sokkal kisebb. Nem csak pénzügyi okokból, hanem az itteni munka, az itteni órák szervezése szempontjából sem. Egy vidéki neves előadót meghívni egy

nyolc fős évfolyam számára, akik közül esetleg csak öten vannak jelen, elég kellemetlen feladat. E külső oktatók szélesebb köre hallatlanul jó propaganda lehetőség is. Ők a képzés jó oldalairól, a hallgatók kiválóságairól visznek hírt, ami az egész képzés visszhangját javítja.

Az új curriculum módosítani fogja a helyzetet, mert egy-két olyan kulcstárgy, ami eddig közös volt, jobban elválík egymástól, következésképpen aki tényleg állatorvos akar lenni, annak már érdemes lesz ezt a felvételi lap kitöltésekor eldönteni. Másrészt a zoológus képzésben is nagy a túljelentkezés. Biztosan kimaradt sok olyan jelentkező, aki bejuthatott volna arra a helyre, amely az illető kilépése után üres marad, és így már be nem tölthető.

Milyen kapcsolata van az intézetnek az orvosi, állatorvosi munkával?

Előfordul, hogy konkrét igazságszolgáltatási munkában bizonyító erejű egy-egy növény, növényi rész felismerése, ilyenkor szoktak minket hívni. Állategészségügyi téren is sok mérgezési esetben kérnek segítséget, mind az egyetemen belülről, mind cégek, magánszemélyek. Sajnos gyakran nem kapunk a végső eredményről tájékoztatást, ami pedig rendkívül tanulságos lenne, főleg oktatási szempontból.

Mik a tapasztalatok a zoológusképzésről?

Úgy látszik, hosszú évekre perspektivikus és Magyarországon egyedülálló képzési forma alakult ki. A sok munka, sok vita után kialakult új rendszer nagyon sikeresnek tűnik. Ezt arra alapozzuk, hogy a már kikerült hallgatók között milyen jelentős a doktori képzésben részt vevő doktorandusz hallgatók aránya, nemzetközi vonatkozásban is. Több száz jelentkező közül is a mi hallgatóink jutottak el külföldi doktori iskolákba, kiváló eredményeket értek el a Tudományos Diákköri Konferenciákon is.

Vécsi Anna Luca

Magyar Állatorvosok Napja

Október 26-án, a Gödöllői Művelődési Házat immár negyedik alkalommal lepték el állatorvosok, akik a Magyar Állatorvosok Napja című rendezvényre érkeztek. Az érdekes és tanulságos konferencián - és ezért külön köszönet a szervezőknek - a hallgatóság tagjai is részt vehettek. Az elhangzottak nagy része közvetlenül nem érintette ugyan a hallgatóságot - nem volt szó a diákhitelről, se a szigorlatok rendjéről - mégis fontosnak tartjuk összefoglalni Nektek, mert ez már maga a nagybetűs SZAKMA, ami alól senki nem vonhatja ki magát, akárhány éve van is a végzésig.

A rendezvényt Dr. Vetési Ferenc a Magyar Országos Állatorvosok Egyesületének Elnöke nyitotta meg, köszöntötte az egybegyűlteket, akik között jelen voltak a különböző megyék és a határon túli magyar állatorvosok képviselői is.

A beszédek sorát dr. Németh Antal országos főállatorvos kezdte, mégpedig egy, Montesquieu-tól származó idézettel, miszerint "Ha egy nép megrokkban, meg is marad rokkantságában, ha esetleg mégis fölocsúdik, évszázadok kellenek hozzá". Értelmezése szerint, amit ma teszünk magunk ellen az EU csatlakozás kapcsán, az a fejünkre száll, mert ez egy olyan lehetőség, amihez hasonló csak sok évszázad múlva lesz. Magáról a csatlakozásról megtudhatuk, hogy a tavalyi év óta igencsak felpörgetett lett a tempó, ellenőrzések, néha "tankönyvszerű vizsgáztatások" sora követi egymást. Sok az előítélet velünk szemben, állandó bizonyítási kényszer alatt állunk. Feladatunk már csak azért is nehéz, mert sok régi beidégződést kell legyőzni. Ennek kapcsán egy érdekes összehasonlítást láthattunk a hazánk állattartó telepein és az EU hasonló intézményeiben felhasznált gyógyszerek arányával kapcsolatban. Míg itthon ezek legnagyobb hányadát, mintegy 48 százalékát antibiotikumok alkotják, és csupán 20 százalék a prevenciószerek aránya, addig az EU-ban a prevenciószerek

teszik ki az összes szer 80 százalékát!

A másik komoly feladat, ami előttünk áll, az a jogszabály harmonizáció, ami minden későbbi (és jelenlegi) ellenőrzés alapját képezi. Ezzel kapcsolatban a Főállatorvos Úr kiemelte, hogy már a Parlament előtt van az Állategészségügyi Törvény és több más, takarmányozással, élelmiszer-higiénéiával kapcsolatos törvény is. Ezen törvények megalkotása egy dolog, a jog alkalmazása és betartatása persze már más lapra tartozik. De a jogot mindenkinek ismernie kell, és aki megszegi azt, "rendkívüli csapásként fogja érni a következmény". Megkezdődött a Nemzeti Agrárprogram gyakorlatba való átültetése is, melynek szellemében olyan, EU-szabvány bizonyítványok fognak használatba kerülni, melyek lényegesen részletesebbek lesznek. Ennek eredményeként a bizonyítványokat kitöltő állatorvosokat baj esetén vissza lehet majd keresni. Ez vonatkozik az állati eredetű hulladékokra is, melyek feldolgozása szigorú rendszer szerint zajlik. Mi nemcsak az EU tagjai, hanem előreláthatóan, legalábbis ideiglenesen az EU keleti és déli határai is leszünk. Az eddigi szemlélet, miszerint a behozott állatokat elég a telephelyen kiszűrni, elavult, az Unió megköveteli a veszélyes vagy gyanús szállítmányok határon történő feltartóztatását. Külön kiemelt jelentőségű lesz (mint ahogy Dékán úr előző számunkban már említette) az élelmiszerhigiénia, amihez tartozik közvetve az élelmiszer- és a takarmányellenőrzés, az állatvédelem a bel- és külföldi szállítmányozás is. Sajnálatos módon a magyar szakemberek néhány kérdésben (például a baromfi etetővályójának mélységében) nem értenek egyet az EU jogszabályaival, de egyelőre át kell venni és be kell tartatni őket, különben fennáll a veszélye annak, hogy a nagyvállalatok az ellenőrzés során elkövetett hibákat jogászai révén, kártérítés formájában ez ellenőrzést végző szervre vagy állatorvoson kártérítés formájában verik le! És hogy ez mennyire nem abszurd

feltételezés, azt a száj-és körömfájás járvánnyal kapcsolatos angliai események igazolják.

Ezután Dr. Vetési Ferenc mutatta be a Magyar Országos Állatorvosok Egyesületét.

Az MOÁE 1880-ban alakult, Tormay Béla irányításával "a tudomány érdekeiért, a Kar előrehaladását, a szakma erkölcsi elismerésének növelése, kutatási eredmények felhasználása, ismeretek terjesztése, rokon szakmákkal a kapcsolat felvétele és a jogalkotásban a szakmai érdekek előre vitele" céljából.

Jelenleg 13 szervezet szövetsége, rendszeres rendezvényeik többek között a Klinikus Társaság összejövetelei és különféle nemzetközi konferenciák. Jelenleg igen sokszínű az Egyesület éves programja, így nem azok számának növelése, hanem összehangolása a lényeg. Ehhez komoly segítséget kap az egyesület a hatósági állatorvosoktól és a megyei szervektől.

A MOÁE részt vesz a humán orvosok graduális képzésében, nagy érdeklődés mellett. 1994. óta pedig ifjúsági díjjal jutalmazza az oktató-kutató munkában résztvevő jelentős eredményeket elérő fiatal tehetségeket.

Szó volt korábban a korábbi Garay utcai épület visszakapásáról, de errefeljárás akadályok miatt - nem fog sor kerülni. A nemzetközi vizekre evezve Vetési professzor úr elmondta, hogy az Egyesület alapító tagja az Állatorvosok Világkongresszusának, nemzetközi kapcsolatai így igen jók.

A szünet előtt Kovács Ferenc Professzor Emeritus, egyetemünk korábbi rektora szólalt fel.

Mindamellet, hogy méltányolta a szervezők igyekezetét, hiányolta a magas szintű politikai vezetők és legfőképp a sajtó jelenlétét.

A szünet után következett a minket talán legjobban érintő előadás; Dékán úr beszélt a Karon folyó munkáról.

Beszédét azzal kezdte, hogy összefoglalta az állatorvosok feladatait, melyekhez képzést igazítani kell. Ezek pedig a hagyományos gyógyító és preventív munka, a járványvédelem és az

élelmiszerhigiéna. Ezek közül az elmúlt időszakban a legtöbbet a hagyományos állatorvosi munka változott azzal, hogy a ló és kisállatgyógyászat klinikai szintű követelményekkel néz szembe, míg a haszonállatoknál a preventív munka került előtérbe. Ennek szellemében a képzés alapvető megváltoztatására nincs szükség, de igény van az erősebb gyakorlati felkészítésre, amire a gyakornoki évben van lehetőség. Továbbra is tartani kell az általános "med. vet." képzést, hiszen senki sem tudhatja, mit hoz neki a jövő. A specializáció posztgraduálisan kell, hogy folyjon továbbra is. Egyre több PhD. hallgató felvételére nyílik lehetőség, valamint az egyetem sokféle, néhány hónapos felkészítő tanfolyamot, illetve néhány éves szakállatorvos képzést tart. Ezeket nem specialista képzés (mivel az az Európai Kollégiumok joga), hanem a végzett állatorvosok számára szakmai ismereteik kibővítésére, elmélyítésére nyújt lehetőséget.

Dékán úr beszámolt az integráció következményeiről is. Legnagyobb problémaként azt emelte ki, hogy mivel a Kar nem önálló jogi személy, nincs jogunk még saját bankszámlára sem, nemhogy pályázatokat kiírni vagy különböző köteleességeket vállalni.

Mostanában gyakran hallani egy új állatorvosi kar létrehozásának tervéről Kaposváron. Figyelembe véve azonban, hogy a budapesti épületek alkalmasak akár 200 fős évfolyamok képzésére is (volt olyan időszak, amikor ez a kapacitás ki is volt használva), teljesen felesleges sok milliárdos költséggel új épületeket emelni. A diplomaakkreditációból, a személyi állomány hiányából adódó problémákról nem is beszélve. Ráadásul Kaposváron az előírt vizs-

gálatok számát sem lehetne teljesíteni, erre - az állatállomány nagyságából adódóan - csak Budapesten van lehetőség. Összességében tehát Dékán úr álláspontja szerint Karunk magyarországi hegemoniáját az állatorvosképzésben meg kell őrizni ahhoz, hogy a magas színvonalat tartani tudjuk.

A beszédek sorát dr. Mile Sándor, a Magyar Állatorvosi Kamara elnöke folytatta.

Beszédében ő is az Európai Unió csatlakozással kapcsolatos új feladatokra hívta fel a figyelmet. Kiemelte a belső szabályozás, a mindenkori érvényben lévő Unió jogszabályok és dokumentumok magyar fordításának fontosságát. A legfontosabb a rend, kiemelten az állattartó telepeken, ahol a "élelmiszerbiztonság nyolcvan százaléka eldől". Szintén rendet kell tenni a gyógyszerforgalmazás területén is.

Ehhez természetesen megfelelő kapcsolatokat kell kiépíteni mind a közvélemény, a gazdák, a Tudományos Akadémia, a hallgatók, a média és a politika szereplői felé is. A Kamara ezek mellett kiemelt fontosságúként kezeli a nemzetközi kapcsolatokat, melyek területén igen sokat lépett előre az utóbbi években. Az Európai Állatorvosok Szövetségének Budapesten rendezett közgyűlése igen sikeres volt, a különböző európai szervezetekbe való beilleszkedésünk zökkenőmentesen zajlott, megvan irányunkban a bizalom, van respektünk, különböző, magas pozíciókba magyar állatorvosok kerültek. Az 1999-es évben végzett átvilágítás után igen jó értékelést kapott a Kamara, problémaként csupán az egy éves gyakornoki év külföldi hallgatókra vetített hátulütőit és a különböző - azóta nagyrészt megszüntetett - összeférhetlenségeket említették.

A legnagyobb baj a pénzhiány,

melynek kiküszöbölésére jelenleg is rengeteg potenciális szponzorjelölttel folynak tárgyalások. De ez nem oldja meg az ügyeleti rendszerrel kapcsolatos régóta húzódozó vitát, miszerint az ügyeletet az állatorvosok jelenleg szakmai kötelezettségvállalásból oldják meg. Ennek orvoslására legkorábban 2003-ban kerülhet sor a kétéves költségvetés következtében. A feszültség azonban nő, a felelősség pedig nagy, hiszen ha a szakma a problémával a nyilvánosság felé fordul, könnyen az egész magyar élelmiszeripar elvesztheti a fogyasztók bizalmát.

Végül dr. Sziebert István, a Magyar Állatorvosok Világszervezetének elnöke mutatta be a határokon túlmutató szervezet.

Előadásából kiderült, hogy a mintegy 5000 magyar nyelvű állatorvosból 1200-1250 határainkon túl dolgozik. Ezt a keserű helyzetet a történelem hozta létre, de "a történelem arra kötelez, hogy a jelent ismerjük". A jelen és a jövő pedig az, hogy velük együttműködünk. Ennek keretében különböző nemzetközi konferenciák zajlottak le az utóbbi évben, sokszor egyes országok hivatalos állatorvosi szervezetének társrendezésében.

Nem szabad elfelejtetünk, hogy 1200, külföldön élő, magyar nyelvű állatorvos 1200 magasan képzett tolmácsot, kapcsolatot, segítséget jelent.

Végezetül még Sipos Kata, a HÖK elnöke kapott lehetőséget arra, hogy meghívja a jelenlevőket a közelgő SzINÁ-ra.

Maga a rendezvény ezzel véget ért. Reményeink szerint azonban számunkra ezzel nem értek véget a Magyar Állatorvosi Napok, és a jövőben is lesz lehetősége a hallgatóságnak részt venni az ilyen és hasonló konferenciákon.

Rév László Zoltán

AMI TETSZETT...

Maga a tény, hogy a hallgatók képviselői jelen lehettek ezen a rendezvényen nagy lépés arra felé, hogy a hallgatók jobban belelássanak abba, mit miért tanulunk. Számomra nagy pozitívum volt a szakma valamennyi kulcsszervezete vezetőjét egy asztalnál látni, hiszen egységben az erő...

EGYSZERŰEN CSAK FELTŰNT...

A megjelent, végzett állatorvosok között alig-alig lehetett hölgyet látni, míg a hallgatóság képviselőinek majdnem felét a "gyengébbik nem" képviselői alkották. Ez csak egy észrevétel, és bizonyára általános a magyar felsőoktatásban, de azért valahol engem meglepett...

AMI HIÁNYZOTT...

Kovács Ferenc professzor úrnak teljesen igaza volt, amikor a sajtó és a legfelsőbb politikai osztály képviselőit hiányolta. Emellett feltűnő volt a sok bekapcsolva hagyott rádiótelefon. Tudom, hogy sokak hivatalból nem kapcsolhatják ki, de a hangot illet volna lejjebb venni...

ÁLLATORVOSI GÓLYABÁL - 2001

intervet

1971 óta a BALATONVILÁGOSI
Traubi
az igazi!

Eukanuba

Lám-lám, megint eltelt egy év. A Gólyatábor szaga, íze (hogy egyéb hatásairól ne beszéljünk) már elmúlt, gólyáink immár tapasztalt egyetemi veteránokként járnak (vagy éppen nem járnak) be nap mint nap az Alma Mater falai közé, hogy eleget tegyenek az állatorvossá/zoológussá válás követelményeinek. Útjuk nem éppen könnyű, és, csak hogy még nehezebb legyen, ravasz és körmönfont felsőbb éves kollégáik rendre újabb akadályt építenek eléjük. Soron következett a Gólyabál, mely november havának tizenhetedik becses napján került megrendezésre, amikor is az összes Hortenziák és Gergők a nevük napjára kapott virágaikat rendezgetik csokorba.

Örömmel tapasztalhattuk, hogy ifjú kollégáink gyorsan szoknak bele az egyetemi élet ritmusába, merthogy a hét órára kiírt kapunyitás idején még

meglehetősen kis számban voltak jelen (kb. ketten) az Aula nagybecsű falai között. Nőde ez nem tartott sokáig, hamarosan ellepték a ruhatár érharcosait a különböző rendű és rangú külső melegítő tárgyak, hogy feladatukat különféle belső melegítők vegyék át. Ennek eredményeképpen este nyolc után nem sokkal Hudák Viki - visszafogottnak éppen nem nevezhető ezüst ruhakölteményben - már egy igencsak zajos társaságot köszönhetett. A Bál hivatalos megnyitása előtt még egy kellemes éneket is halhattunk.

A hagyományoknak megfelelően idén is Dr. Solti László dékán nyitotta meg a rendezvényt, miután sajnálkozását fejezte ki amiatt, hogy nem engedélyezte a szervezőknek az épület felgyújtásának megkísérlését, majd a nyitótánc következett. A bécsi keringő ritmusára élénk színű

ruhakölteményekben nyolc pár adta elő Faluvégi András koreográfiáját. Külön pikantériája volt a nyitótáncnak a záróakkord, amely már nem éppen a bécsi keringőről szólt.

Ezután szegény, jobb sorsra érdemes gólyáink avatása következett, mégpedig három nyelven. A magam részéről egy kicsit keveselltem a táncparkett közepén egy kupacba préselődött elsősöket, de nem volt a közelemben egy fia zoológus sem, akitől egyedszám becslést kérhettem volna, így csak remélhetem, hogy az ifjú titánok a hagyományoknak megfelelően teljes létszámban képviseltették magukat és zúgták, hogy "Esküszünk" (elég halk volt, gyerekek!). Ezután még lelkesen tanulmányozták egy darabig az ajándékba kapott kutyatápot (a többség eltette a rosszabb időkre, kevesen estek neki

helyben) majd megkönnyebbülten vették tudomásul, hogy túlestek az utolsó, rájuk vonatkozó szeánszon is.

Latin varázs

És következett maga a tulajdonképeni bál. Az Aula színpadán a Lucky Boys csinálta a hangulatot, repertoárjukban a hagyományos szalonzene a modern slágerekkel keveredett, szóval igen nagy bulit csináltak. Amikor pedig a zenekar pihenőre vonult, a tánctermet újabb fellépők lepték el. Elsőként egy aerobic bemutatót láthatunk; három ifjú hölgy dinamikus mozgásában (és igen jó alakjában) gyönyörködhetett a tisztelt publikum. Egy újabb óra zenélés után jött a plakátokon csak "Latin varázslat"-ként hirdetett produkció. A 12 csinos leány szép, férfiszívet dobogtató ruhában, pezsgő ritmusú műsorukkal valóban elvarázsolta a közönséget. Nehéz szívvel engedték el őket, de nem volt mese, jöttek az angol hallgatók. Az előadások szüneteiben, a Büfé előtt (meg a Parkban meg a Könyvtár előtt meg az Étteremben

meg a Tornateremben meg a Kutyasétáltatóban mega Porta előtt meg a Parkolóban meg még ki tudja hol nem...) már sokszor megcsodálhattuk ügyességüket, és most sem okoztak csalódást. Látványos fényshowt tartottak, bár érzésem szerint egy kicsit(?) hosszúra sikerült. A következő szünetben pedig már a magyar népzene uralta a teret. A Butykos néptáncsoport vadonatúj ruhában, új koreográfiával, de a régi lelkesedéssel és buzgalommal lépett a táncparkettre és fantasztikus előadást tartottak. Igaz, előadásukat majdnem megzavarta egy francia ficsúrnak öltözött titokzatos ismeretlen, de őt a zord és rendkívül határozott biztonságiak gyorsan kivezették a teremből. Ezután már csak a Butykosé volt a parkett, és meg kell hagyni, minden várakozást felülmúltak, bravó lányok, bravó srácok!

Node nem csak az Aulában pezsgett

az élet, a Tornateremben DJ. Keller gondoskodott a jó hangulatról. Számomra nagy öröm volt, hogy elkerülte a manapság bevett ducc-ducc zenét, bár lehet, hogy akad, akinek ez hiányzott (ugye nem?!).

Aki pedig megszomjazott, megéhezett vagy csak egyszerűen inni kívánt, az a western kocsmákat idéző büfében és a koktélbárban mindent megkaphatott, ami szem - száznak ingere. Arról, hogy evés közben se felejtsünk meg a buliról, a Golden Schwartz zenekar gondoskodott, akik az Étteremben játszottak. S akinek még ez is kevés volt, annak rendelkezésére állt egy testfestő művész a színpad mellett és a Tombola, ahol idén is értékes nyeremények kerültek kisorsolásra. Sajnos a fentebb már említett vendéglátó-ipari egységek vonzereje rám olyan hatást gyakorolt, hogy a Bál ez után következő részéből már nem sokra emlékszem...

Zárszóként pedig még annyit, hogy meglátásom szerint a szervezők kitétek magukért, színvonalas, nagyon sokszínű bulit csináltak (vizsgaidőszak előtt nem sokkal éppen ránk fért), ami méltó záróeseménye volt a 2001. évi gólyabáli idénynek.

ssiráf

Mócsy János (1895-1976)

25 éve hunyt el a kiváló belgyógyász professzor

Bármikor, bármilyen rendezvényről legyen is szó, Karunk vezetői mindig kiemelik hazai állatorvosképzés hagyományait, a nagy elődök örökségét, mely a ma élőket mindig világszínvonalú munka elvégzésére kötelezi. Ezen nagy elődök sorában az elsők között találjuk Mócsy János akadémikust, egyetemi tanárt, a belgyógyászat és a belgyógyászati diagnosztika nemzetközi híru tudósát.

Halálának 25. évfordulója alkalmából a Magyar Tudományos Akadémia Agrártudományok Osztálya és a Szent István Egyetem Állatorvos-tudományi Kara közös megemlékezést rendezett október 24-én, az Aulában. A rendezvény része annak a programnak, melyet az Akadémia egykori kiválóságainak emlékének fenntartására hirdett, házigazdája Dr. Solti László, Karunk dékánja volt, az ülést Dr. Kovács Ferenc Professzor Emeritus vezette. Dr. Kovács Jenő betegsége miatt nem tudott eljönni, így beszédét Prof. Dr. Lamy Gyula olvasta fel. Az ünnepség végén a jelenlevők megkoszorúzták Mócsy János szobrát a Parkban. Dr. Vörös Károly tanszékvezető egyetemi tanár jóvoltából a kiVETítés képviselői is részt vehettek a megemlékezésen.

Mócsy János vezetői, előadói képességeit senki nem vonja kétségbe, munkaszeretete közismert volt.

Szakmailag máig érvényben lévő alapelveket fektetett le, így ő hozta be az állatorvoslásba az orvosi szemléletű gondolkodást, élen járt a prevenció fontosságának hangsúlyozásában, az új tudományos eredmények gyakorlati alkalmazásában. Ő ismerte fel a multifaktoriális betegségek higiénias vonatkozásait. Ha jobban belegondolunk azok a követelmények, amiket az Európai Unió jelenleg velünk szemben támaszt, jelentős részben ezeken az alappilléreken nyugszanak. A legtöbbre mégis a kreativitást, a kezdeményezőkézséget értékelte. Ez mindig fontos szempont volt, amikor munkatársait kiválogatta, és ilyen szellemben nevelte utódait.

Ennek is köszönhető, hogy követői jelenleg is folyamatosan fejlesztik hagyatékát. Ezt példázza a Belgyógyászati Tanszék legújabb munkája, a fajok szerinti tagolásban elkészített Állatorvosi Belgyógyászat című könyv és az Állatorvosi klinikai és laboratóriumi diagnosztika című munka. A tanszék munkatársai az elmúlt években tizenöt idegen nyelvű, és hat magyar nyelvű közlemény jelentettek meg, öt külföldi és hét hazai konferencián vettek részt előadásokkal, hét TDK dolgozat, öt diplomamunka, négy kandidátusi és négy PhD. mellett. A tanszék jelenleg három nyelven négy kötelező és négy

fakultatív tárgyat oktat, hagyományos preparátumokkal, és a legmodernebb eszközökkel készült hang és képanyagokkal folyamatosan bővíti évszázados múzeumát.

A Mócsy János által felvirágoztatott Belgyógyászati Tanszéken a tudományos munka mellett a klinikai élet is igen aktív. Dr. Vörös Károly tanszékvezető néhány érdekes számadattal mutatta be az ország legnagyobb állatorvosi kórházának életét. Évente mintegy 13 ezer kisállat látogatja meg az ambulanciát, 800 főlé tehető a kórházban kezelték száma. Ezeket a betegeket egy átlagos évben több mint 3600 műszeres laboratóriumi vizsgálatot (Ultrahang, EKG, endoszkópia stb.) végeznek. A kórlelet-tani laboratórium évente több mint 26 ezer különböző paraméter vizsgál meg, a mikrobiológiai laboratórium pedig évente majdnem 2 ezer mérést hajt végre.

A jelenlevők egy rendkívül érdekes diának köszönhetően a jövőbe is vethettek egy pillantást. Feltárult előtünk a Belgyógyászat nagy épületének ("A") földszintjének átépítési terve. Reméljük, hamarosan valósággá válik a képen látott összevont sebészeti - belgyógyászati - szülészeti kórház és rendelőintézet.

Mócsy János azonban nemcsak egy gyakorlati ismereteket hangsúlyozó oktató, egy kiváló előadó, egy barátságos vizsgáztató volt - hangsúlyozta üzenetében Dr. Kovács Jenő címzetes egyetemi tanár, Mócsy János tanítványa - hanem ember is - a szó legszorosabb értelmében. Ember, akihez mindig lehetett fordulni akár hivatalos, akár személyes problémával, ember, akinek tudása nem állt meg a szakmai ismeretknél, hanem széleskörűen művelt volt, ember aki mindmáig példaképe lehet valamenyi magyar állatorvosnak.

Prof. Dr. Vörös Károlyt idézve:

Emlékét megőrizzük, örökségét továbbfejlesztjük!

Mócsy Mária köszöntése

A HÖK nem öncél, hanem eszköz

Beszélgetés Sipos Katalinnal, a HÖK újonnan megválasztott elnökével

Sipos Katalin

1979. február 22-én, Debrecenben született, általános iskolai tanulmányait a Kodály Zoltán Enekzene Tagozatos Általános Iskolában végezte, 1997-ben érettségizett a Nyíregyházi Evangélikus Kossuth Lajos Gimnáziumban, és még ugyanebben az évben nyert felvételt az Állatorvostudományi Egyetemre, ahol most negyedéves hallgató. 1999. óta tagja az Egyetem Szenátusának, 2001. október elsejétől pedig a Hallgatói Önkormányzat elnöke.

Mint már beszámoltunk róla, és mint ahogy az az Összhallgatói Értekesleten is kiderült, október elsejével Sipos Kata vette át a Hallgatói Önkormányzat elnöki tisztét. Terveiről, elképzeléséről kérdeztük.

Részt vettél-e ilyen jellegű közösségi munkában általános és középisikolás tanulmányaid során?

Hát persze. Azt hiszem így születtem, örökölttem az édesanyamtól. Tudományosan nem hiszem, hogy bizonyították, de meggyőződésem, hogy a szervezőkészség, közösségi életben való aktív részvétel hajlama öröklődik. Persze olyan közegben kell felnőni, ahol belátnak az ember ezekben a dolgokban. Hát nekem ebből elég sok kijutott. Édesanyám iskolaigazgató, édesapám református lelkész, így nekik segítve mindenféle egyházi és iskolai rendezvény, cserkész táborok stb. szervezésében, lebonyolításában már gyermekkorom óta részt veszek.

Hogy keveredtél bele a HV-ba itt, az Egyetemen?

Tulajdonképpen ez magától jött. A jó az, ha az ember már későn veszi észre, hogy nyakig benne van.

Mik voltak a céljaid / terveid azzal, hogy elvállaltad?

Hosszútávon egy olyan működő rendszer kialakítása, amelyben valamennyi évfolyam lelkes emberei hatékonyan tudnak együtt dolgozni azért, hogy megvalósulhasson az a sokszor emlegetett mondat, hogy az egyetem a hallgatókért van. Valamint olyan "partneri" kapcsolat kialakítása tanárainkkal, amely mindkét fél számára megkönnyíti együttélésünket.

Szerinted mi a feladata a HÖK elnökének?

A HÖK elnök feladata kettős. Egyrészt, hogy a lehető legtöbb fórumon

képviselje a hallgatók érdekeit és a kar hagyományait, nevét, tradícióit megóvja, illetve összehangolja az egyetemen folyó különböző hallgatói programok munkáját. A HÖK elnök nem lehet mindenhol mindig ott, de szerencsére kezd kialakulni egy 10-20 fős csoport, amely biztosítja azt a fajta hatékony munkát, amit én elképzelek. Nélkülük nem sokra mennénk.

Miket szeretnél még elérni?

Nagy előrelépésre lenne szükség a külföldi hallgatóinkkal való szorosabb kapcsolat kialakításában, hogy ne csak egymás mellett, hanem együtt tudjunk élni. Ennek első lépése az idegen nyelvű képzés hallgatójaként Réka szenátorra választása volt. Tervezzük a külföldi évfolyamok képviselőivel történő megbeszélést közös munka és programok egyeztetésére vonatkozólag. Ezt nagyban segítheti a hallgatói klub tervezett délutáni nyitva tartása, amelyet előzetesen dékán úr már jóváhagyott. Itt lehetőség lenne a gyakorlatok közötti időben teázni, kávézni, tanulni, sakkozni, csocsózni, valamint közös klubdélutánokat szervezni különböző vendégek meghívásával, esetleg koraesti filmklubot beindítani. Természetesen külföldi hallgatóink közreműködésével.

Ezzel párhuzamosan az eddig elhanyagolt külföldi hallgatói csereprogramokat is be kell indítani az IVSA közreműködésével. Ehhez és a működésünkhöz szükséges anyagi háttér erősítéséhez mindenképpen "újra kell éleszteni" a PRO VET alapítványt és a Magyar Állatorvostan-hallgatók Egyesületét. Megítélésem szerint fontos lenne az október végén elsőként megrendezett SzINÁ hagyományá tétele és az ehhez tartozó adatbázis és egy információs diákcentrum felállítása, valamint az ehhez kapcsolódó

technikai háttér fejlesztése is, komolyabb szponzorok bevonásával, melyek közül néhányal már igen jó a kapcsolatunk. Végül, de korántsem utolsó sorban az ASE-t a kari sportolási lehetőségek valós színhelyévé kell tenni (női és férfi kosárlabda, röplabda, tollaslabda, foci, teljesítménytúrák anyagi támogatása, esetleg külföldi megmérettetésen való részvétel lehetővé tétele).

HÖK, egyetem, Butykos... .jut valami időd másra is?

Hát mostanában igen leterhelt vagyok. A szobatársam már meglepődik, ha este 10 előtt hazaérek. Azért remélem most már a kezdeti felgyülemlett tenivalók sora csökken, így több időm jut a szakdolgozatom írására, angoltanulásra, családomra, barátaimra, kutyámra... talán nemsokára újra lesz idom leülni a kemencéhez tűzománcozni és kimenni az állatkórházba kicsit kikapcsolódni és a szakmával is foglalkozni.

Milyen kérésed van a hallgatók felé?

Hogy minden hallgató - saját képességéhez mérten - vegye ki részét a közös munkából, hiszen a Hallgatói Önkormányzat nem öncélú, hanem egy eszköz arra, hogy a tanuláson és a szakmai fejlődésen kívül az élet más területein is tapasztalatokat szerezzünk, amelyeket a későbbiekben is kamatoztathatunk (pl. tudd eladni magad, tanulj meg tárgyalni stb.). Sokszor hallok ezt a kérdést, hogy mégis mi az a rengeteg dolog amit csinálunk, ami ennyire leköt. Akinek kedve és ideje van, nyugodtan jöjjön fel a HÖK irodába, ahol mindig van mit csinálni. Egyben kérek is mindenkit, hogy bármi nemű problémájával nyugodtan jöjjön, ötleteket, tanácsokat és kritikát is szívesen fogadunk.

HÖK HÍREK

★ Október elején átalakult az N épület 3. emeletén található HÖK iroda. Problémáiddal, észrevételeiddal ide jöhetsz, valamint nemsokára a kollégiumban, a könyvtár helyén is lesz egy hasonló helyiség.

★ A ballagás időpontja megváltozott: a tanévi tájékoztatóban levő időpont helyett (máj.18.) 2002.május 25-én lesz megtartva.

★ Megalapították a Szent István Egyetem Kiváló Sportolója címet, ami 100.000 Ft pénzjutalommal jár. Pályázni egyénileg lehet minden év június 30-ig. Az ehhez szükséges adatlap és további felvilágosítás a Testnevelés Tanszéken illetve a HÖK-nél.

★ Elkészültek a Burykos néptáncgyűttes ruhái, amelyeket a gólyabálon már láthattatok is. Köszönet érte az IAMS-nek és a SZIE Kulturális Missziójának, illetve a Kollégiumnak az ehhez szükséges anyagi háttér biztosításáért, valamint a kollégiumban egy helyiség raktárrá alakításáért.

★ Tartottunk egy könyvbörzét a leselejtezett kollégiumi könyvtár könyveiből. De ez a könyvtár nem szűnt meg, mivel a HÖK felvállalta, hogy bizonyos mennyiségű könyvet megtart, kölcsönöz, illetve ha erre módja van, fejleszti könyvállományát. Külön köszönettel tartozunk a kar könyvtár igazgatónőjének és Pádár Éva könyvtárosnak az ebben nyújtott segítségükért.

★ Október 30-án megrendeztük a SzINÁ-t.

★ November 17-én megrendeztük a Gólyabált.

★ November 5-én megnyertünk egy fordulót a DRUKK! című televíziós vetélkedőben.

★ A Kollégiumban lehetőség nyílik kedvezményes áron Eukanuba kutyatáp beszerzésére egyetemi hallgatóknak. A részletekről érdeklődj az irodában, vagy Kiss Orsolya összekötőnél.

★ Felhívnam mindenki figyelmét, hogy hetente több pályázati lehetőség érkezik hozzánk, nektek

mindenféle témában. Legyetek szívesek a hirdetőablakat néha végignézni, ugyanis mi mindent kiteszünk oda.

★ December 4-én lesz a félév második Összhangtői Értekezlete, ahová meghívjuk Dr.Solti László dékán urat és Dr.Semjén Gábor oktatási dékánhelyettes urat. Ha valakinek kérdése van a tanár úrakhoz, itt a lehetőség. Mindannyiótok megjelenésére számítunk.

★ Az október 16-án megtartott Összhangtői Értekezleten a következő határozatok születtek:

Hallgatói szenátorok: Rebekka Schmitt német 2.évfolyam és Lábos Viktor 4. évf

Szenátusi pótagok: Rév László Zoltán 2.évf. és Hadik Zsófia 3. évf.
az új HÖK SZMSZ elfogadása rendezvényszervezési támogatás 200 Ft/ fő / félév

2002 februáriától a hallgatóknak járó valamennyi juttatás csúsztatott rendszerben történik kiutalásra.

Tehát: most minden hónapban megkapjátok az e hóra vonatkozó alaptámogatást, szociális támogatást, egyéb juttatást, valamint az előző hónapra vonatkozó ösztöndíjat. Ez februártól úgy módosul, hogy mindent egy hónappal később kap meg mindenki. Ez azért praktikusabb rendszer, mert a hallgatók lusták leadni indexeiket és beírni jegyeiket, leadni a szoc. tám.-ot igénylő lapjaikat. Amíg ezek nem történnek meg, nem utalhatunk semmit, ezért késik mindig a pénz. De így most nyerünk egy hónapot, mert a február elején leadott indexek alapján az átlag- és ösztöndíjszámítással márc. elejére kell készen lenni. Gyakorlati vonatkozása a dolognak az, hogy februárban mindenki csak a januári ösztöndíját kapja meg, márciusban pedig a februári alapot, ösztöndíjat, stb. Remélhetőleg ennek az átállásnak az eredményeként mindenki időben kapja meg hó elején a pénzét. Az évfolyamátlagok és az átlagokhoz tartozó pénzüsszegek a hirdetőablakra ki lesznek függesztve.

Ha valaki nem annyit kapott, amennyi szerinte járt volna, jöjjön fel az irodába és utána nézünk a dolgoknak. Ha igaz van, következő hónapban korigáljuk a dolgot.

★ Gödöllőn az Idegennyelvi Vizsgaközpontban várhatóan 2002-től államilag elismert "Zöld út" szaknyelvi vizsga tehető angol és német nyelvből az agrár- és környezetökonomiai szakterületeken.

★ 2002 szeptemberétől újból változik a Tanulmányi- és Vizsgaszabályzat. Az időközben megszületett országos kredit szabályzatnak megfelelően kellett átdolgozni szabályzatunkat, mivel annak a törvénnyel összhangban kell állnia. Ezért 2002-től kreditrendszerű képzés vonatkozik a zoológus hallgatókra is. Valamint tanszéki kérések alapján az állatorvos képzésben is történtek bizonyos változások, amelyek már a tervezett 6 évesre emelkedő képzésnek biztosítanak alapokat. Mindezen változások csak az újonnan beiratkozókra lesznek érvényesek, továbbá az a felröppent hír is, miszerint aki a képzés alatt előírt 300 kreditpont 10%-ánál annak többet teljesít, tehát 330 kreditpont felett fizetni kell a további pontok után. Ez igaz, de nem itt lett kitalálva, hanem a törvényben van benne és beneteket még nem érint. A lényegi dolgokon változtatni nem tudtunk, nem is lehet, de próbáltuk a szabályzatot érthető, "szájba rágós" formába hozni. Megítélésem szerint ez sikerült is. A gyors munka Bányai Margitnak és Dr. Semjén Gábornak köszönhető. Ajánlom mindenki figyelmébe ennek az elolvasását! Saját érdeketek! Most kiemelek pár fontos változást: Megváltozik a tantárgyak jelölése is: A típusú tárgyak a kötelezően választhatóak, B típusúak a választhatóan előírt tárgyak (eddig A fakultációk), C típusúak a szabadon választható tantárgyak (eddig B fakultációk). A B típusú tárgyakból min. 35-öt kell összeszedni a képzési idő alatt, a C típusúból pedig max. 15-öt lehet beszámítani az előírt 300 kreditpontba. Ha egy fakultációt fel-

vettél és közben úgy döntöttél, hogy ezt nem akarod abszolálni, akkor a TO-on törlik az indexből. Az első beiratkozást követő négy aktív félév elteltével legalább 60 kreditet kell teljesíteni (eddig 2 félév alatt kellett 40-et). A leckeönnyvet a vizsgaidőszak utolsó napját, illetve a külső szakmai gyakorlat befejezését követő 3. munkanapig köteles leadni mindenki, különben különjárás díjat kell fizetnie!

★ Aláírásgyűjtő ívet küldtünk szét a 4. és 5. évfolyamnak egy hallgatói kezdeményezés támogatottságának felmérésére, miszerint az üllői busz az Őrs vezér teréről indulhasson. Ezen aláírásokkal alátámasztott kérést továbbítottuk a Dékán úrhoz.

★ V. évfolyam! Jó hír! Szenci tanár úr ígéretet tett arra, hogy a következő félév órarendjét lehetőleg úgy alakítják, hogy a klinikai gyakorlati nap ne péntekre essen.

★ Az EHÖK jóvoltából minden reggel Metró újságot találhatsz az egyetem és a kollégium portájánál.

★ A 4. és 5. évfolyam valamennyi tagja (akár busszal jár, akár nem) köteles befizetni a csoportvezetőknek 1200 Ft üllői utaztatási hozzájárulást. Az évfolyamképviselők ezt Dr. Szenci Ottónak kötelesek leadni.

★ Tervezzük a hallgatói klub délutáni nyitvatartását, ahová gyakorlatok között, utánuk lehetne lemenni tanulni, teázni, csocsózni stb. Dékán úr támogatta elképzelésünket. Így talán a büfé környéke kissé megtisztulhat, valamint a könyvtár olvasóterme is csendesebbé válhat. Mindenkit arra kérünk előre is, hogy a klub a miénk, ne tegyünk benne kárt, kulturált viselkedéssel mindenki jól érezheti lent magát és összetartó baráti társaságok alakulhatnak ki, akik mindenben segíteni tudják egymást. Egy-egy film vetítése és megbeszélése, különböző vendégek (sportolók, híres emberek, "különleges" állatorvosok stb.) meghívása és velük való beszélgetés is szerepel terveink között. De ehhez a Ti segítségetekre is szükségünk van.

★ Dékán úr ígéretében bízva várjuk, hogy amint költségvetésünk engedi felújításra kerülnek a klubnál levő mellékhelyiségek.

★ Megrendezték az I. zoológus találkozót október 5-én. Oktatóknak, hallgatóknak, végzeteknek.

★ Felvettük a kapcsolatot azzal a végzett állatorvossal, aki pár éve az IVSA és a Pro Vet alapítvány ügyeit intézte. Sajnos időközben szinte az összes irat eltűnt, így nehezen tudjuk újraindítani a dolgokat. Pedig mindannyiunk érdeke, hogy pl. a külföldi utak támogatásos rendszere újjáéledjen. Ha valakinek valamilyen információja van bizonyos dokumentumok hollétéről, az kérem jelezze. Köszönjük.

★ Részt vettünk október 25-én a Magyar Állatorvosi Kamara Konferenciáján.

★ Helyet adtunk a klubban az Egyetemi HÖK tagjainak tartott ismerkedési estnek.

Sipos Kata, HÖK elnök

KOLI KÖZGYŰLÉS

Október 16-án volt a 2001/2002-es tanév első kollégiumi közgyűlése. Ezúttal szép számmal jelentek meg a kollégisták (ez azért megemlítendő, mert vannak bizony ennél családi-asabb hangulatú közgyűlések is...). Vendégek voltak Dr. Solti László dékán úr, és Dr. Semjén Gábor dékán-helyettes úr. Az Ülést természetesen Kiss László igazgató úr, és a Diákbizottság tagjai vezették.

A megnyitást követően Igazgató úr ismertette a legutóbbi közgyűlés óta történt változásokat: a felújítási munkálatok eredményét, a biciklitároló átköltöztetését, a könyvtár véglegesnek tűnő sorsát (selejtezés, majd kiárusítás), valamint az ominózus könyvtárhelyiségnek a kiVETítés számára való felajánlását. Sajnos

állandó napirendi pont a rongálás, a konyhák állapota, a nem engedélyezett helyeken történő dohányzás, valamint a számítógépterem állandó leamortizálódása. Ez utóbbi kivédésére év elejétől van érvényben egy meglehetősen népszerűtlen intézkedés: a gépterem éjféltől reggel hatig zárva van. Ezt követően Szabó "Rosco" Sándor tartott gazdasági beszámolót a Diákbizottság kasszájának háza tájáról - azaz arról, hogy mi is történik azzal a pénzzel, amit a kollégisták "kulturális hozzájárulás" címen fizetnek be (már aki nem sumákolja el...). Természetesen ez nem a DB - tagok saját zsebébe megy, hanem: számítógép-, és mosógép-karbantartás, a gólyatábor és az Equusnapok támogatása.

Rosco után vendégeink jutottak

szóhoz. A szó a kollégiumi ügyekről nagyon gyorsan egyetemi ügyekre terelődött, a kevesebbeket foglalkoztató egyetemi parkolóra, és az annál többeket izgató Üllőre való kijutás kérdése - ez a kérdés azonban messze túlhaladja ezen cikk hatáskörét. A közgyűlés rendhagyó záró eseménye egy tűzvédelmi gyakorlat volt. Ennek során a tűzoltóság egyik embere mérte, hogy a csengők megszólalása után mennyi idővel ürül ki a kollégium. S az eredmény? Teljesen elégedett volt a próbával a szakember: ki hörcsöggel, ki egy vödör vízzel, de mindenki fegyelmezetten, és gyorsan hagyta el az épületet.

Márkus Bálint

Angliában egy nagyobb üzletlánc vezetősége a bírósághoz fordult, annak megállapítására, hogy a női egyenjogúság nevében nem kellene-e a Télapók mellett Télanyókat is alkalmazniuk. A bíróság ítélete szerint nem kell, mivel a női egyenjogúság Mikuláséknál biztosítva van, tekintve, hogy valamennyi rénszarvas nőnemű. És hogy ezt honnan tudják? Nos, a rénszarvasbikák - ellentétben a tehennel - telente levetik az agancsukat, márpedig, mint ahogy az közismert, a Télapó szánja elé fogott valamennyi rénszarvas agancsot visel...

A szervezők is túléltek

a hetedik Magyar Agrárfelsőoktatási Túlélő Túra

"Ti lesztek az etalon... Le a kalappal előttetek!..." (csapatvélemények) Ilyen és ehhez hasonló dicséreteket zsebelhettünk be a túlélőtúra végén. Pedig a versenyzőket a 7. Bakony MATT-on nem egy laza 20 órás séta várta.

Hála nekünk. (De erről kicsit később.) Amikor belerángattak ebbe az egészbe (merthogy "Ági ti még ugye nem voltatok szervezők, légyszi legyetek már, nincs más önként jelentkező iskola..." mondotta az egy évvel korábbi főszervező a 6. Börzsöny MATT eredményhirdetése előtt), még naiv voltam. Azt a kicsiny felszt, ami a lelkem mélyén bimbózott (hogy sok lesz ez egy kicsit), igencsak elnyomta a Túra során termelődött endorfin és lelkesedés mennyiség. Ráadásul a többiek biztosítottak arról, hogy mellettem vannak, mi megszervezzük! Egyetlen kikötésem volt, "nem leszek főszervező".

Késő tavasszal tartottuk az első megbeszélésünket, mik is lesznek a teendőink? Aztán vizsgaidőszak, nyári gyakorlat, nyaralás és jött az ősz és jöttek a lázasan készülődő versenyző jelöltek kukacoskodó kérdései "Hogy álltok? Mindjárt október! Meddig kell nevezni? Hol?...". Segítség!!! És beindult a szervezés, hetenként összejövetel valakinek a szobájában, hétfélig terepbejárások a Bakonyban, plakát-, pólótervezés, pénz és szponzor hajkurászás, nyomdabajlás, költségvetés, emilezés a jelentkezőkkel, telefonozgatások szállás, kaja, "mindenügyben", feladatkitalálások, beosztás a pontokra, kinek lesz kocsija, ki-kivel... És észrevétlen (miközben öszülni kezdtem) minden

elrendeződött, igaz valahogy mégis "főszervező szerűséggé" léptem elő. Valahogy a vitákat is sikerült elkerülnünk, az egyetlen komolyabb nézeteltérésünk akkor támadt, amikor el kellett döntenünk, hogy elküldjük-e a résztvevőket nyakukat törni az Ördög-árokba vagy sem? Végül a kevésbé fanatikusok nyertek. Annyit azért érdekességként, hogy visszatekintve nyilvánvalóvá vált, hogy cirka két hét alatt hoztuk össze, amit összehoztunk. Mit is?

A Hetedik Magyar Agrárfelsőoktatási Túlélő Túrát. 300 résztvevő jelent meg Zircen október 20-án este az általános iskola tornatermében. 300 vidám, mindenre elszánt diák, akik ekkor még mit sem sejtettek a rájuk váró megpróbáltatásokról. A regisztráció és rövid eligazítás után startoltak a csapatok és feltűnően simán ment minden. Egészen hajnali fél egyig, amikor is egy csapat érkezett, hogy ők most rajtolnának. Aztán egy telefon 2-kor, hogy "HOL VANNAK A PONTÖRÖK?" "Hát ott." "Nem, itt nincsenek." "De biztos ott ülnek, kiabáljatok." És ettől kezdve folyamatosan a telefonjaimon csüngtem, mit egy vérbeli tőzsdetiagnök. Nem panaszkodhattak a pontóreink se, hiszen folyamatosan érkeztek csapatok az ellenőrzőpontokra. Ahol sok szeretettel és furaizú, meleg teával várták a delikvenseket és igyekeztek a rátermettségükről meggyőződni pl.: tudnak-e csípőből csüzlizni, tüzet gyújtani, tübe fűzni, meg tudják-e fejteni a két nő, két férfi, két óvszer dilemmáját, ismerik-e a denevérszokásokat, a kakukk hangját,

képesek-e a nyestet a nyusztól megkülönböztetni, merre van észak, mennyivel száguld egy csiga, hogyan tud Gyuri a fáról lemászni?...

Na persze a pontok között kellett néhány kilométert gyalogolni, úgy összesen 58-at, amin a KÖD (rossznyelvek szerint mi rendeltük) sokat dobott. Minden elismerésem pl. annak a csapatnak, akik az éjszakai ködben 4-szer értek vissza Zircra és mégsem adták fel. A nap végén elég sok embert hoztunk vissza kocsival a szállásra, ahol mindenkit finom babgulyás várt, a szervezőket pedig a menetlevelek értékelése, hogy hétfő reggel "kipihenten" eredményt tudjunk hirdetni.

Az enyhén szadista pálya és szivatós feladatok ellenére (amúgy mi más várható az Állatorvositol:))akadtak olyanok, akik teljesítették a pontokat és méltán nyerték el a Vándorkupát. Mi pedig "Az eddigi legjobban szervezett MATT" címet! (arról nem szólunk csak a fáma, hogy felborult egy szervezői autó (szerencsére a sofőr megúsza), hogy néhány alapvető dolog Pesten maradt, hogy az egyik erdészlet a német vadászainak az elkergetésével vádolt minket, hogy...pszt ez maradjon tényleg titok).

Szeretném megköszönni minden szervezőnek és különösen a sofőreinknek a segítséget, a türelmet, a kitartást és üzenem nekik: "A következő MATT-ot a mi egyetemünk nyeri!!!"©

Vozár Ági

Alpha-Vet
Állatgyógyászati Kft.

Állatorvosi bizonyítvány

"Ajándék lónak ne nézd a fogát"... na de annak, amit pénzért vettél?

**Kevesen tudják, hogy az első Equus-
napokat 1973-ban rendezték. Azóta
sok neves előadó sok mulatságos
története/verse/írása hangzott el a
keretei között. Ebben a rovatunkban
megpróbáljuk a még fellelhető
legjobbkat feleleveníteni.**

Felvétetett az Állatorvostudományi Egyetem Belklinikáján 1984. február 30-án, az ügyeletes állatorvos rémálmai között, két, az éjszaka során behozott kutya, három macska és egy tengerimalacnak álcázott kolibri vizsgálatának szünetében, Kancsal József, Alsógyátásdi lakos lovának szavatossági vizsgálatakor.

Körelőzmény:

Az ügyeletes kérdéseire válaszolva a tulajdonos (a továbbiakban vevő) és felesége elmondják, hogy a lovat egy hete vették, egy pénteki napon. Ezért csak három nap múlva, hétfőn reggel fogták be először üres, azaz terheletlen babakocsi elé. Az állat ezután könnyedén indított, azonban kb. 10 lépés után összeesett, majd felállítva leizzadt és nehezen lélegzett. Néhány perc múlva, amikor látszólag magához tért, kifogták és hazahajtották, de az utolsó métereket már gazdája hátán tette meg. Azóta hasonló tüneteket nem észleltek, bár nem is fogták be. Állás közben feltűnő elváltozásokat nem mutat, eltekintve, hogy a napi néhány negyedóra a kerítéshez kell támasztani, hogy el ne dőljön. A vevő mellékesen megemlíti, hogy a ló mintha kissé nehezebben lélegezne a megszokottnál. Ilyenkor szeméi kidüllednek, orrnyílásai trombitaszzerűen tágulnak, horpasza kovácsfűtatóhoz hasonlóan jár, de különben életvidám. Néha ugyan abbahagyja a köhögést, de ez nem jellemző. Emiatt a kb. 100 méterre lakó szomszédok már kétszer kihívták a mentőket, mert az hitték, hogy a 90 éves nagypapa agonizál. A lónak a vétel előtti betegségeiről nem tudnak, egyébként szántásra, vetésre, betongerendák fuvarozására és más könnyebb házkörűli munkára

vásárolták. Az adásvétel körülményeivel kapcsolatban a vevő előadta, hogy a lovat este 8 körül egy kivilágítatlan istállóban tekintették meg. Ez különösebb gondot nem okozott, mert egyébként is 10 dioptriás szemüveget hord, melyet véletlenül aznap este otthon hagyott. A biztonság kedvéért holdvilágnál az udvaron is megnézték, de kóros tüneteket nem észleltek. A vevőnek arra a kérdésére, hogy a ló a fent említett munkát bírja-e, és hogy nem purdis, azaz kehes-e, az eladó kijelentette, hogy ilyen lova még senkinek sem volt és nem is lesz. Ezt a kijelentést a jelenlévő összes tanú megerősítette.

A vevő ebben megnyugodva a lovat megvette, azonban később az eladót felkereste azért, hogy az állatot vegye vissza. Harmadszorra meg is találta az eladót a móri kocsmában. Ez a találkozás félsikerrel zárult a számára. A lovat az eladó ugyan nem vette vissza, de a vevő is megúsza ép bőrrel, az ügyeletes rendőrtörzsőrmester segítségével, aki éppen jókor érkezett, hogy a jegyzőkönyvet felvegye. A lovat ezután szavatossági vizsgálatra a belgyógyászati klinikára hozták.

As állat leírása:

Fogazat alapján fogatlan; kora kb. 30 év és a bőrös virsli közé tehető. A színe fakó, mondhatni erősen kifakult. Marmagassága 155 cm, oldalára fektetve azonban csak 55 cm. Testsúlya patkókkal együtt mintegy 100-150 kg. Ivára kanca, neve Táltos.

Általános klinikai vizsgálat:

Testtartása csak falhoz döntött állapotban ítéltető meg, egyébként összeesik. Felállítva kissé bizonytalan, ún. "Hej Rigó, Rigó" testtartást vesz fel, melyet Horváth János ismert lókutató és népdalénekes írt le először, a "Rum hatása a lovak viselkedésére" című kisdoktori cigánytólájában. Viselkedése élénk. Ugyanis állva alszik, de élénken horkol. Alkata finom, tápláltsági állapota lehetne jobb is. Csontjai járás közben erőteljesen zörögnek, bőre a kelleténél 2-3 számmal nagyobbak tűnik. Ápoltsága az Aula WC-jének

egy-egy nagyobb rendezvény utáni állapotával szemléltethető a legjobban. A részletes klinikai vizsgálat során az idült légsejtes tüdőgúgulat (népies nevén keheség) klasszikus tünetei állapíthatók meg. Annak eldöntésére, hogy ez a betegség az állat teljesítmőképességét mennyire befolyásolja, a lovat a Magyar Lóverseny Vállalat telepén munka közben kipróbáltuk. Páciensünk megjelenése az ottani lovászok között osztatlan sikert aratott. Véleményük szerint a ló nemhogy munkára nem alkalmas, de még az állatkerti oroszánoknak se kellene.

Mi azért befogtuk. Mellé az egyik állatapolót is. Hogy legyen, aki húzza. Utóbbival addig nem is volt baj, amíg a kocsis véletlenül az ostorral nem az ő nyakára sózott. Ekkor megbokrosodott és közölte, hogy ő tovább ezt még túlórában se vállalja, és különben is, amikor nem feszült elég erősen a hamba, a ló oldalról alattomosan megharapta. Ezek után egy hasonló alkatú, egészséges lovat fogtunk párban mellé, és lefuttatunk velük kb. 4000 métert. Csodálkozva néztük, hogy róják egymás után a köröket. Betegünknek ugyanis számításaink szerint már régen össze kellett volna esnie. A próba végére ugyan leizzadt és elég nehezen lélegzett, de ez semmi sem volt a mellé befogott egészséges ló állapotához képest, amelyik a kocsit végig egyedül húzta, míg a mi lovunk könnyedén mellette futott. Meg is jegyezte Béla bácsi, a főlovásznak: Tudja doktor Úr, ennek lónak lehet, hogy tüdeje nincs, de esze az van! Márpedig az fontosabb, nemde?

Az eset tanulságait levonva mi is hasonló véleményen vagyunk, ha számításba vesszük a vevő eljárását az adásvétel során. Javasoljuk, hogy a jövőben inkább a használtautók piacán próbálkozzon. Ott ugyanis at autó el sem indul, ha netán hiányzik belőle a motor!

Az állomás

II. rész - ÉBREDÉS

Nehéz, nagyon nehéz napok következtek Csendes Krisztina, 25 éves forgalomirányító életében. Beköszöntött a tél, és kemény fagyok telepedtek a vidékre, megdermesztve a napokat és az éjszakákat, keservessé téve az emberek útjait, akik inkább behúzódtak otthonaikba, hogy ott vészeljék át a hideg időt. Krisztina összeszorított foggal végezte dolgát. A vonatok jöttek-mentek, némelyik megállt, utasok szálltak fel és le, idegenek és közönyösek. Nagyjából ennyit érzékelt a külvilágból. Kollégái, ha összefutottak vele, értetlenül bámultak rá. Eddig sem volt bőbeszédű, de most mintha elvágták volna. A szolgálati közlendőkön kívül szinte meg se szólalt.

Az első üveg bor akkor fogyott el, mikor egy szokottnál is hidegebb napon a faluban vásárolt ezt-azt magának. Hazafele cipekedve teljesen átfagyott. Vacogva nyitotta ki lakása ajtaját, és merev tagokkal a bár szekrényhez evickélt. Nem, azelőtt sohasem ivott alkoholt, ezt is a "vendégeknek" tartogatta, de mivel sohasem hívott senkit magához, nem is jöttek hozzá. Pár pohár után melegebb lett a hely, és ismét érezni kezdte a lábait. Aztán újabb poharak következtek, már nem csak meleg, de egész kellemes hangulata lett a szobának. Nagyszerű érzés volt! Sorra kóstolta valamennyi fellelhető italát, volt köztük édes és erős, selymes és tüzes, mindenféle, és egyre jobban ízlettek neki. A bódulat feledtetett vele mindent, szépnek tűnt ez a világ. Egyszer jó alaposan berúgott. Másnap megtapasztalta, milyen is remegő végtagokkal, kiobbanni készülő hányással, ólomnehéz fejjel, benne szaggató fájdalommal végigszenvedni a napot. Még szerencse, hogy aznap nem volt szolgálatban...

Ez így ment nagyjából egy hónapig. Amikor csak lehetett, leitta magát. Eleinte csak a vidámságot hozta ez ki belőle. Aztán később a bánatot is. A

végén már csak azt. Szaggatóbban, erősebben, legyőzhetetlenebbül, mint eddig bármikor. Már semmi mást nem csinált este, csak ivott és sírt, ivott és sírt... Aztán vége lett mindennek. Egy nap felébredt, és tudta, nem fog többé az alkoholhoz nyúlni. Elege lett belőle. Ez volt az a pont, amikor érezte, elment addig, ameddig mehetett, innen már csak a visszaút lehetséges. Rábizta hát magát az időre, hagyta, hadd vigye el fájdalmait, a kínokkal teli napokat, a vergődéseket, mindent, amiben eddig élt, ami csak a rosszat adta neki. Odatartotta sebeit az időnek, hogy kezdjen vele, amit akar. S az idő nagyon jó orvosnak bizonyult.

Szép lassan kitavasodott. Először a hó olvadt el, majd a Nap melegétől új, szédítő illatokat kezdett lehelni a föld, melyben millió élet várta, hogy útjára indulhasson. Kirobbantak a rügyek, virágok fakasztották ki gyorsan szirmukat, méhek dongtak a levegőben, madarak énekeltek társaiknak. Az élet megtelt ÉRTELEMMEL. S Krisztina arcán, hónapok óta először feltűnt egy édes mosolyféle, amire szegény bakter azt hitte, menten összeesik örömeiben... És ezen a tavaszon, egy gyönyörű este, mikor álmokat és meséket hordott a szél, a lány dudorászva kiállt a sínek mellé, hogy bevárja az érkező személyvonatot. Meg is jött az, szépen és pontosan, ahogy szokta. sokan szálltak le róla, többnyire munkások és kollégisták, akik a közeli nagyvárosból érkeztek. Hamar kiürült az állomás, mindenki sietett haza. Krisztina már éppen fordult volna vissza az irodába, amikor meglátott egy tanácstalannak tűnő alakot a padok mellett, két hatalmas bőrönddel a kezében. Mivel a szokásosnál is kétségbeesettebbnek tetszett, odament hozzá, hogy ha lehet, segítsen neki.

- Jó napot, ha a csatlakozásra vár, az csak fél óra múlva indul. A férfi ránézett, és széles vigyor terült el képén. Ha akkor

megkérdezte volna valaki Krisztinát, mi az első szó, ami eszébe jut erről az emberről, gondolkodás nélkül rávágná: jellegtelen. Talán vele egyidős, középtermetű, kerek, borostás képű, fakó hajú, szabálytalan arcvonású, enyhén pocakos fiú állt előtte. Kopott, kockás kabátot, fekete farmert, elnyűtt cipőt viselt. Kisse bárgyún nézett ki szemüvege mögül nagy, zöld szemével.

- Kezít csókolom, kisasszony. Én nem vonatra várok. Úgy beszéltek meg a doktor úrral, hogy majd itt vár rám. Én lennek az új körzeti orvos. Krisztina elgondolkodott. Szóval az öreg doktor nyugdíjba megy. Csak éppen elfelejtette, hogy ma jön a váltás. Amilyen szenilis, nem is csoda. Megpróbálhatná felhívni, de úgy sincs sok értelme. Biztosan a kocsmában van.

- Hát, nem hiszem, hogy magáért jön. Egyszer az esztét hagyja el, annyira feledékeny. Busz se jön ma már több. Gyalog meg túl messze van a falu, pláne két ekkora bőrönddel. Tudja mit? Pár óra múlva végzek, akkor be tudom vinni magát, ha ez megfelel.

- Ó, köszönöm, ez nagyon kedves öntől, kisasszony!

A fiú egyfolytában vigyorgott. Ez kissé felbosszantotta Krisztinát.

- Addig se álljon itt, elég hűvös van. Jöjjön be az irodába.

Utóbb kiderült, ez fölöttébb rossz ötlet volt tőle. A kis doktor, mint egy óvodás, állandóan kérdezett valamit. A bemutatkozás után rögtön azt firtatta, honnan jött, hol végzett, miért lett vasutas, aztán meg azt, hogy hány vonat jár erre, és melyik áll meg, és mekkora a falu, milyen a temploma, és milyenek az emberek, és így tovább. A lány fél óra múlva legszívesebben visszaküldte volna őt a peronra. Egy óra múlva az egyetemre. A végén meg egyszerűen csak a fenébe. A fiú megerősíteni látszott azt, amit eddig is gyanított: a férfiak nem komplett lények. Nagy nehezen elérkezett a munkaidő vége. Krisztina lezárta a naplót, elkészült az éjjeléstől,

és a kocsiába invitálta az orvosjelöltet. Várta a további kérdéseket, de úgy látszott, hogy dr. Dévai Tamás aznapra kifogyott a kérdésekből. Egész úton csendben maradt. Elvitte a megadott címre, egy öreg nénikéhez. Még a csomagjait is segítette neki felvinnie, csak hogy hamarabb szabadulhasson. A fiú hálálkodását elhárította, és hazahajtott. Túl fáradt volt már ahhoz, hogy a történeteken gondolkodjon. Mihamarabb ágyba akart kerülni. Az még átfutott az agyán, hogy mostantól lehetőleg még jobban vigyáz az egészségére. Ha ez az orvos a rendelésben is ennyit kérdez, ott dobja fel a talpát helyben...

Lefekvéshez készülődött Tamás is. Holnap kezd, hát pihennie kell. Még elbeszélgetett az öreg nénikével a lakberről, és egyéb lényeges tudnivalókról, aztán felment a szobájába. Majd felhívja az öreg orvost. Vajon miért nem jött ki elé? Nem mintha bánta volna. Akkor lehet, hogy nem is találkozott volna VELE. Azokkal a szép, nagy, barna szemekkel...

Kosnás Attila

Drukk

November 18-án, vasárnap az M1 új kulturális vetélkedőt indított "Drukk" címmel. A koncepció szerint a műsorban egyetemisták és főiskolások csapatai mérik össze tudásukat mindenféle kreativitást és műveltséget igénylő feladatokban.

Mindéz nekünk azért érdekes, mert az első adásban rögtön a karunk képviselőjében induló Tappancs csapat is részt vett, hatalmas küzdelemben győzte le vetélytársait.

Legalábbis az adásban. Sajnos a helyszínen egy kicsit másképp jött ki a dolog. A felvétel alatt a kamerák elé lépett legtehetségtebb hallgató is sokszor profibb volt a műsor készítőinél, akiknek amatőr hibái (későn megkapott feladat, elfogyott a kérdés, hiányos szabálykönyv, nem működő dűda, megismetelt "spontán" felvételek stb.) rendre holt a Semmelweis Egyetem, hol a mi csapatunkat süjtötték. Ennek eredményeképp a felvétel végén mi sem tudtunk feltétlenül örülni a győzelemnek.

Akinek mégis van kedve hozzá, annak bármikor szívesen megadjuk a műsorszervezők elérhetőségeit, van még hely.

RLZ

Kis Manó

Hova jutottál, szegény kis manócska?

Csekély örömeid magad köré szórva, Tékozlo álmaid a semmibe veszték, Durván letiporva rajtad veszedektek. Mondd, hova futottál, míg egyre menekültél,

Egyszer csak bűzös mocsárba kerültél.

De most nem szabadulsz, hátadban a puska,

S büneid látója ravaszát meghúzza. Megérdemled sorsod. Vidd ócska életed,

Számold napjaidat, a keserves éveket,

Gondolj tetteidre, ott van a büntetés, Végigjárni nyomorult utadat, már kevés,

Minden percben, szóban, éld át, mit tehetsz:

Hogy többé, kis manó, boldogabb nem lehetsz.

Kosnás Attila

Szakmai Információs Nap és Állásbörze

November 30-án Karunk Aulájában Európában egyedülálló rendezvényre került sor. Néhány lelkes hallgatótársunk munkájának köszönhetően 18 nagy cég jött el, közel 40 állásajánlattal, hogy bemutassák magukat az állatorvostan-hallgatóknak. Az eseményt Vónza András miniszter is megtisztelte jelenlétével. Ő maga nyilatkozta a következőt: "Ezt a kiállítást egy nagyon helyes, és olyan törekvésnek tartom, amit támogatni kell, hisz jó, hogy ha az ifjú titánok, akik itt végeznek az Alma Mater régi falai között, tudják, hogy mi vár rájuk az életben. Azt hiszem, hogy az itt lévő

különböző állásajánlatok felnyitják a hallgatók szemét, hogy nem csak a klasszikus kisállat-, nagyállat-, ló gyógyászat van, hanem van élelmiszerbiztonság, élelmiszerhigiéna, különböző gyógyszergyáraknál a gyártásba is be lehet kapcsolódni. Jó, hogyha a hallgatók ilyen irányú ismereteket is szereznek, mert ezzel is az életre lesznek felkészítve."

Örömmel közölhetjük Veletek, hogy nemcsak a szervezők szeretnék jövőre is megismételni a rendezvényt, hanem a kiállító cégek is elégedetten távoztak, tehát jövő ősszel várhatóan ismét elborítják a Parkot a SzINÁ plakátjai.

A jól értesültek már régóta Arebesgetik - mostanra már bizonyossá vált.

Dr. Kraiss Gábor adjunktus, aki 30 éve elválaszthatatlan, oszlopos tagja a Kémia Tanszéknek, január elsejével nyugdíjba vonul.

Ha belegondolunk, kevés olyan, jelenleg is aktív magyar állatorvos van, akit nem oktatott volna.

Egyike azon kevés oktatóknak, akiknek megítélése a diákok között egységes. Szeretetre méltó, kedves, igazságos, de fegyelmet tartani tudó, a diákokat szerető tanárunk, így hát:

kívánunk neki nyugdíjas éveikhez sok erőt, sok boldogságot és jó egészséget!

A Klinikus Állatorvosok Egyesülete immár kilencedik alkalommal rendezte meg a "Klinikusok Hétfvégéjét", amikor a Ló szekció és a Kisállat szekció képviselői szakmai vásárral egybekötött Konferencián találkozhatnak egymással. Nagy segítség - és ezért köszönet a szervezőknek - hogy a diákok kedvezményes áron hallgathatják meg az előadásokat. Márpedig idén is érdemes volt rászánni ezt a három napot, mert érdekes esetleírásokat, mindennap vagy éppen csak elvétve előforduló problémákat elemeztek a szakma legjobbjai. Kellemes és nagyon hasznos gyakorlati kikapcsolódás volt a sok elméleti oktatás mellett...

Siralmas Énnéköm...

...az ÖHÉ-ről bármit is írnom, vagy mondanom, de mivel Rév Laci barátom megkért...

Több okból is csak a szomorúság (lehet, ha fiatalabb lennék tehetetlen düh lenne) az az érzélem, amit kiváltott belőlem a 2001. október 16-i Összhangtatói Értekezlet.

A kiírásból nem derült ki, de a napirendi pontok ismertetésekor (a határozatképtelen közgyűlés újra összehívása után) kiderült, hogy a rendelkezésre álló 60 (40) percben 7, azaz HÉT napirendi pontot kell megtárgyalni, melyek között a számomra mindig oly kedves "egyebek" volt az utolsó helyen. Mindezek mellett egy felolvasó-délután is bele kellett, hogy férjen az időbe, mivel egyszerűbb a csapnivaló hangosítás (és hadarás) miatt érthetetlen szövegre rábólintatni a megjelent(!) hallgatókkal, mint előzetesen ki függeszteni, netán kiadni (ahh, utópia...) a jóváhagyandó új SZMSZ tervezetet. Mindenesetre a dolog meglepően "simán" ment.

Érdekes volt a hallgatói juttatások "csúsztatás"-ának kibővítése ami a "lusta hallgatók" miatt van (ebbe a kategóriába én bőven beletartozom, nem tagadom). Szerencsére két keresztkérdés után kiderült az igazság másik oldala: egyszerűen arról van szó, hogy az összes juttatás csúsztatásával pont egy havi munkát lehet megspórolni. (Értsd: EDDIG szeptemberben kaptuk a szeptemberi alaptámogatást + a júniusi ösztöndíjat. EZUTÁN ha mindent csúsztatunk, szeptemberben csak a júniusi juttatásokat kell kifizetni és minden következő félévi számolgatás csak októberre kell, hogy elkészüljön). Na ennyit a lusta hallgatókról (továbbra is elismerem, a vád jogos, csak nem baj, ha látjuk a fától az erdőt.)

Nagyon elszomorító volt látni azt, hogy a több okból is lassanként érdektelenségbe fulladó ÖHÉ-ről a hallgatók az 1 óra rektori szünet vége felé elszállingóztak, pedig (mint kiderült), jó időzítéssel a szenátor választáson kívül még egy szavazást sikerült beiktatni az egy órába. Ez volt a rendezvényszervezői támogatás! A lényeg:

1. Az Aula-beli rendezvények előtt néha a székeket ki/be kell hordani.

2. A "fizetett" rendezvények szervezői - GONDOLOM, de nem tudom - külön fizetnek ezért (ld. terembérleti díj).

3. A mindenkori diákrendezvények DIÁK szervezői (állítólag tőlük/tőlünk ered az ötlet) nem tudnak elég embert összeszedni a saját évfolyamtársaik közül, hogy ezt a munkát kényelmesen el lehessen végezni.

4. Végeredmény: szedjük PÉNZT és FIZESSÜNK azoknak, akik a SAJÁT Egyetemünk hírnevének öregbítésén fáradoznak (ez szerintem minden hallgató kötelessége lenne)!

5. Magánvéleményem:

a. Gusztustalan, hogy a hallgatók nagy többségében ennyi közösségi szellem, áldozatvállalás, stb. (lásd még: "hagyományos emberi értékek") sincs! Természetesen akinek nem inge, ne vegye magára.

b. Nem tudom, kik voltak az ötlet kiagyalói, de ÉN

főszerzője voltam a most végzett évfolyam által szervezett gólyabálnak, az előtte levő gólyatábornak és az utána levő Equus Napoknak a következő évben segített - főleg tanácsokkal - a gólyabál, és a gyakorlatban is az Equus Napok szervezésében (az én kispolákom volt az egyik vetélkedő szenvedő alanya)

szintén beláttam a mostani negyedévesek által szervezett tavalyi gólyabál kulisszái mögé de eszembe nem jutott volna a széktoogatásért pénzt kérni! Persze, a MUNKA soha nem volt a legkedveltebb szabadidő eltöltési mód, de mindent MEG LEHET OLDANI, és ez az Egyetem eddigi, több mint két évszázados történetének során sikerült is!

Mindez látszott a szavazás eredményén is: a jelenlévők "már

szervezett" része ellene, a "még nem szervezett" része a javaslat (200,- forint/fő/félév) mellett szavazott. (Félreértések elkerülése végett: akik túl voltak a szervezésen, nem azért szavaztak ellene, hogy ne kelljen fizetniük.) Kifejezetten röhejesnek tartottam, amikor a színpadon ülő "vezetőség" tüntetően egyhangúlag a saját(?) javaslata mellett szavazott, véleményem szerint ezzel is befolyásolva a nem túl sokat tapasztalt, ámde jelentős számban jelen levő (ezáltal a hallgatók köréből abszolút nem reprezentatív mintát alkotva) elsőéveseket.

EZ A FELSŐBB ÉVFOLYAMOSOK HIBÁJA ÉS A NEMTÖRŐDŐMSÉGÜKET MUTATJA!

Néhányan maradtunk az ÖHÉ végére is, az "egyebek" menüpontra. Természetesen szokás szerint előadtuk egyes-bajos dolgainkat, melyek az Egyetem hallgatóinak "csupán" kb. 85%-át érintik. Sajnos felvetéseink, kérdéseink (melyek nem kis része "költői", azaz nem választ várunk rá, csak egy kis elgondolkodást a problémáról) nagy része nem jutott az üvegajtón kívülre (nemhogy "felsőbb körökbe"). Különösen akkor vált ez érezhetővé, amikor kiderült, hogy a "jegyzőkönyv-kazetta" rég lejárt és nem sikerült újat betenni helyette (úgyis túlléptük a 60 percet), azaz az "ÖHÉ" klubdélutánna, mondhatni beszélgetéssé degradálódott.

Befejezésül a következőket tartom fontosnak megemlíteni:

1. Tisztában vagyok azzal, hogy a HÖK erejét megfeszítve dolgozik a MI érdekünkben és ezt az erőfeszítést nagyra becsülöm. Ez az írás véletlenül sem ellenük szól. (Már csak azért sem, mert úgy gondolom, jó viszonyban állok mindannyiukkal). Mindezt azért kívánom hangsúlyozni, mert amikor nekem lett volna lehetőségem ilyen "babérokra" törni, magamat kevésnek tartottam a feladatra.

A VIZSGAIDŐSZAK JOGI SZEMMEL

Avagy mit tartalmaz a Kari Tanulmányi és Vizsgaszabályzat?

Emlékszel még arra a kicsi fehér füzetecskére, amit beiratkozáskor kaptál kézhez? Remélem nem dobtad ki! Ha jól forgatod, megtalálod benne a KTVSZ-t, vagyis a Kari Tanulmányi- és Vizsgaszabályzatot!

1. Az indexeket írássátok alá (ha lehet kollektíven, így egyszerűbb nektek is és az oktatóknak is) a vizsgaidőszak megkezdéséig (legalább azokból a tantárgyakból, ahol a félév végi aláírás a vizsgára bocsátás feltétele)! Ha valamilyen okból kifolyólag mégis hiányzik aláírás az indexedből, akkor annak neked kell utánajárni és pótoltatni legkésőbb a vizsgaidőszak végéig!

Ld.: KTVSZ 25 § (2).

2. Az indexedet az utolsó vizsgád, de legkésőbb a vizsgaidőszak utolsó napjáig **le kell adnod** a Tanulmányi Osztályon (TO-n)!

Ld.: KTVSZ 28 § (2).

3. A vizsgaidőszakodat és a vizsgaidőpontokat úgy tervezd meg, hogy a halasztgatásokat elkerüld! (Mivel ha te elhalasztod a vizsgádat, akkor azokkal szűrsz ki, akik megbuktak az adott tárgyból, mert "elveszed" előlük a szabad időpontokat, ugyanis a vizsgáztató nem köteles új vizsganapokat nyitni).

Ld.: KTVSZ 28 § (3).

4. Ha minden rossz éppen a vizsgaidőszakban történne veled, akkor van két lehetőséged:

a) Ha a váratlan esemény rajtad kívülálló okok miatt történik (pl. szülés >>bar ezt nem nevezhetjük nem várt eseménynek és azt hiszem, nem is az emberen kívülálló ok, de ide tartozik<<, súlyos baleset) akkor az oktatási dékánhelyettől (ti.

Dr. Semjen Gábor) kérhetsz időntúli vizsgalehetőséget, amit a Tanulmányi Bizottság bírál el (ha kíváncsi vagy a mikéntjére, akkor feltétlenül olvasd el az erre vonatkozó KTVSZ pontot). Ezeket a "nem várt eseményeket" egyébként rögtön be kell jelentened a TO-n (egy telefon)!

Ld.: KTVSZ 28 § (4).

b) Ha nem sikerült abszolválnod egy tantárgyat a kijelölt időszakon belül, akkor megfelelő indokkal (ugyanis ezt méltányossági alapon kapod, vagy nem kapod meg) engedélyt kérhetsz a dékántól (ti. Dr. Solti László) időntúli ismétlővizsga (mivel "ismétlő" ezért legalább egyszer, de legfeljebb kétszer meg "kell" buknod, hogy ezt kérhesd) letételére. Vigyazz, mert ezt a méltányosságot tanulmányaid alatt csak egyszer kapod meg!

Ld. KTVSZ 45 § (1) utolsó bek.

5. A rendszeres szociális támogatást igénylő hallgatók a kérvényeket a csatolt papirokkal együtt időben adják le a TO-n. Örülneék annak (ti. a HV), ha ezt már vizsgaidőszakban megtennétek (ha már egyszer úgyis a TO-n jártok...), de persze nem kötelező.

6. A következő félévre meghirdetett fakultációkról már két héttel a vizsgaidőszak kezdete előtt tájékozódhatsz a tanszéki hirdetőn, ha ott nem találhatok, nyugodtan kérdezzetek rá oktatóitoknál!

Ld.: ETVSZ 11 § (1)

7. Főként elsősök figyelmébe!

A kreditrendszer bevezetése miatt, ha valamelyik vizsgád nem sikerül,

akkor azt abszolválhatod a következő tanévben, de ennek hátrányai is vannak!

Ezek a következők:

A 11. és minden ezt követő félévben:

➤ tandíjat kell fizetned, ami jelenleg 2100 vagy 7000 Ft/hónap.

Ld. "Pénzes szabályzat" 24 § (7-9)

➤ nem vagy jogosult az ösztöndíjra.

Ld. "Pénzes szabályzat" 5 § (3)

➤ nem vagy jogosult az alaptámogatásra (melynek összege pestieknek 3000 Ft/hónap, vidékieknek 4000Ft/hónap)

Ld. "Pénzes szabályzat" 8 § (1)

➤ nem vagy jogosult a jegyzettámogatásra, melynek összege 7000 Ft/tanév.

➤ nem veheted fel a diákhitelt.

➤ a 14. félévtől költségtérítéses képzésbe kerülhetsz át, ami nálunk a csillagos ég felé közelít.

Ld. "Pénzes szabályzat" 15 § (6)

Add csak össze ezeket az összegeket és azt hiszem nem kell magyaráznam! A részleteket a "Pénzes Szabályzatban" tudod megnézni.

ETVSZ = EGYETEMI TANULMÁNYI- ÉS VIZSGASZABÁLYZAT

KTVSZ = KARI TANULMÁNYI- ÉS VIZSGASZABÁLYZAT

"Pénzes szabályzat" = A kar hallgatóinak nyújtható támogatásokról, kedvezményeiről és az általuk fizetendő díjakról, térítésekről szóló szabályzat

**A VIZSGÁKHOZ SOK SIKERT,
KITARTÁST, TÚRELMET ÉS
EGY KALAPPAL!**

Gabica

2. Az is egyértelmű, hogy nem lehet fél napos rektori szünetet elrendelni, mert a hallgatók ÖHÉ helyett hazamennének (már ha egyáltalán bejöttek az Egyetemre).

3. Ez a kis eszmefuttatás azok ELLEN és AZOKNAK A HALLGATÓKNAK szól, akik

érdektelen, önző viselkedésükkel nemhogy nem segítik elő az Egyetem és az állatorvostan-hallgatók jó hírnevének öregbítését, hanem pont a negatív hozzáállásukkal is sugallják a ma oly divatos (szerintem visszaszító) "Nehogy másnak kapard ki a gesztenyét!"

hozzáállást.

4. Kérdem én: méltó-e egy ILYEN ember arra, hogy pár év múlva állatorvos legyen és azt mondhassa magáról "Igen, ezen az Egyetemen tanultam"?!

RÉPA

Exkluzív interjú Dr. Kemény Dénes állatorvossal, a Magyar Férfi Vízilabda Válogatott szövetségi kapitányával

Három hetes rendszeres SMS küldögetés és telefonálgatás után sikerült végre fél órát elcspnünk Kemény Dénes idejéből, hogy egy rövid interjút készíthessünk vele. Megérkezésünkkor minden idők egyik legnépszerűbb szövetségi kapitánya barátságosan fogadott minket házában, és szívesen beszélt nekünk a "régmúlt időről". Beszélgetésünk alatt kutyái ki-be rohantak a szobából, ezzel is közvetlenebbé téve a hangulatot. Kérdéseinken sokszor elmosolyodott, miközben felidézte magában az állatorvosi pályához kapcsolódó élményeit.

Miért az Állatorvosi egyetemet választotta?

A biológiához gyermekkorom óta vonzódtam, és jó voltam kémiából is. De a legjobban a matek ment, abban az időben azonban ezen a téren nagyon nagy volt a konkurencia. Az általános után nem vállaltam a Fazekas Gimnáziumot, ami annak idején matektagozatos volt, inkább egy nyelvtagozatos gimnáziumot választottam, ahol angolt tanultam. Továbbra is matek volt az erősségem, de tűrhető voltam biológiából és kémiából is, valamint egyre jobban vonzódtam az orvosi pályák iránt. Azért jelentkeztem

inkább az állatorvosira, mert akkor vízilabdásként ha orvosira kerülök be, el kellett volna mennem játszani az OSC-be. Ez azért nem tetszett, mert akkor ez számomra egy túlzottan jó csapatnak tűnt. Jó játékos voltam, de nem akartam ott azért küzdeni, hogy főszereplő lehessék, inkább maradtam a Spartacusban játszani.

Nem éreztem nagy különbséget az orvosi és az állatorvosi szakma között, de felhívták a figyelmemet arra, hogy a kettő nem ugyanaz. Tizenöt éves voltam, mikor elmentem Szolnokra egy körzeti állatorvoshoz, aki egy hétig megmutatta, hogy milyen is ez a szakma. Nagyon megtetszett, így középiskola után beadtam a jelentkezésemet, és egyből fel is vettek.

Mikor kezdett el sportolni?

A vízilabdázást az embernek legkésőbb 10 éves kora körül el kell kezdeni. Én elvált szülők gyermeke voltam és a papámnál maradtam, aki aktív játékosként tevékenykedett. Így 3 éves koromtól "óvodakiegészítésként" uszodába jártam.

Mennyire volt tudatos Önben, hogy sportolni szeretne, vagy inkább állatorvos szeretne lenni?

Abban az időben az iskolát és a sportot könnyedén össze lehetett egyeztetni. A jó tanuló - jó sportoló fogalma akkor egy komoly dolog volt, ma ez már lehetetlen lenne, mert a napi edzési idő bármilyen sportágban 6-7 óra. Abban az időben napi csak 2-3 óra volt az edzés, emellett kényelmesen lehetett nappali tagozatos iskolába járni. Ma így nem lehetne az állatorvosit elvégezni.

Mennyire tetszett meg ez a szakma Önnek az egyetem alatt?

Azért tetszett meg, mert az akkori tanársegédek a sebészetben és a szülészetben nagyon rendesek voltak, és lehetővé tették, hogy bejárjunk

hozzájuk és segítsünk nekik. Én például délelőttként rendszeresen lógtam az előadásokról, mert operáltam a sebészetben, vagy segítettem Solti Lászlónak a szülészetben. Már ekkor nagyon vonzott a szakma, különösen a kisállat-praxis, de akkor ez még nem volt mindennapos munka, leginkább csak az egyetemen lehetett végezni.

Hogyan tudta összeegyeztetni a tanulást a sporttal?

Délelőttként lógtam, az esti edzések pedig csak hatkor kezdődtek. Annyira összeegyeztethető volt a kettő, hogy amellet, hogy jól sportoltam a tanulás is jól ment.

Milyen volt a társasági élet abban az időben?

Már akkor is az Equus klub volt az egyik legkedveltebb szórakozóhely. Elég sok link, vagány sráccal voltam nagyon jóban, akikkel együtt jártunk ide. Élősportolóként én azonban csak visszafogottan izogathattam velük. Gyakran kijártam a koleszba is, mert sok barátom volt a vidékiek közül is.

Milyen volt az egyetemi sportélet?

Nem nagyon tudtam részt venni benne, mert nekem a sportélet az élősport volt. Néha összejártunk focizgatni. A testnevelés órákról ugyan nem nagyon lehetett lógni, de az élősportolóktól elfogadták a hiányzást.

Van-e valami különösen jó vagy rossz emléke az egyetemi évekről?

Az egyik legszebb emlékem, hogy államvizsga után felmentem a tanulmányi osztályra, hogy felhívjam az édesapámat, aki éppen akkor nem volt a munkahelyén, így azt mondtam a titkárnőnek, hogy mondja meg neki:

Doktor Kemény Dénes kereste. Nagyon jó érzés volt, hogy először használhattam a doktori címet, de érdekes módon később nem ragaszkodtam hozzá és a mai napig is a Dr. nélküli aláírást használom szívesebben.

Az egyik legrosszabb élményem pedig a kémia vizsga volt. Dr. Nádor Károly volt akkor a professzor, aki nagyon szigorú tanár hírében állt.

A tanárok hogyan viszonyultak ahhoz, aki aktív sportoló volt?

Kutas Ferenc doktor például minden héten elmondta nekem, hogyan szerepeltem hétvégén a meccseken. Ettől függetlenül nagyon szigorú volt velem szemben. Erre a vizsgára (biokémia) készültem a legtöbbit - és talán jobban is tudtam a többiekénél -, mégis egyedül nála kaptam akkor négyest. Igazából annak, hogy sportoló voltam nem éreztem sem előnyét, sem hátrányát. Nem voltam olyan tanuló, hogy szükség lett volna arra, hogy sportolói mivoltom miatt legyen az egeszből kettes.

Egyetem után hogyan alakult az élete?

Tatabányára mentem élelmiszer-higiénikus beosztásba, de városi állatorvosként is dolgoztam. Hárman végeztük a munkát, de általában mindig csak egyikünk dolgozott. Ez öt évig tartott, utána felkerültem Pestre a Fradiba a vízilabda kedvéért - ekkor a Phylaxiához kerültem, amitől azt vártam, hogy esetleg később kerületi állatorvos lehetek, ami nagy vágyam volt. Itt négy évig dolgoztam, de igazán nem jött össze, amit szerettem volna. Ezután kerültem ki Olaszországba a pólónak köszönhetően, ahol egy klinikán kutyákat és macskákat gyó-

gyíthattam, így beteljesült, amire mindig is vágytam. Két év alatt elég jól megtanultam olaszul, még privát betegeim is voltak, ráadásul ez a munka a sporttal is jól összefért. Akkor hagytam abba, amikor edző lettem, mert ez már akkora elfoglaltság volt, ami mellett nem tudtam volna jól végezni a állatorvosi feladataimat. Rosszul meg nem akartam. Jelenleg már kilenc éve nem praktizálok.

Van-e saját állata?

Öt kutyám van. Többségüket találtuk és örökbe fogadtuk. Egyedül Dömper nevű vizslát vettem vadászat céljára. Van egy német juhászom, egy komondorom, egy magyar- német vizsla keverésem, és egy Zsazsa nevű szintén keverék kutyám.

Mit tanácsolna annak, aki ma állatorvos szeretne lenni?

Magam részéről a fiamnak (az egyik állatorvos szeretne lenni) nem ajánlanám ezt a szakmát. Azért nem, mert úgy látom, hogy ez egy nagyon komoly munka, amit magas színvonalon kell és érdemes végezni, hogy az ember jól megtudjon belőle élni. A napi életversenyben nem egy jól fizetett szakma, de cserébe sok örömet hoz és nemzetközi. Ez egy nagyon fontos dolog. Ha jogot végeztem volna, biztosan nem boldogultam volna Olaszországban. Az állatorvosi végzettség egy olyan képesítést ad, amit bárhol, minimális nyelvtudással hasznosítani lehet. Ha fiam mégis ezt a szakmát választja, úgy gondolom, nem fog meggazdagodni, de meg fog tudni élni belőle.

Papp Orsolya, Gombos László

Sola megosztott a
Kutyák és Olaszország

Lóverseny 2001.

Lovas nemzet vagyunk?

"November 25-én lezárul a 2001-es galopp-szezon, azonban sok kérdés nyitva marad még." - gondoltam kissé patetikusan, miközben a Pillangó utcai metrómegállónál néztem a "(szépülő" új ügető és galopp komplexumot. Mivel nem volt társaságom, kénytelen voltam egyedül mérlegelni, de be kell vallanom, előszeretettel zúdítom rá valakire panaszáradataimat. Most ti vagytok soron.

1999-ben létrejött a Kerepesi úti Ügetőpálya eladásáról szóló szerződés az Állami Privatizációs és Vagyonkezelő (ÁPV) Rt. és a Bouygues Hungaria Kft. között, melynek értelmében a francia beruházó cég megkapja az ügetőpályát, ha megépít egy új, XXI. századi kombinált versenypályát tribünökkel, öltözőkkel, és istállókkal együtt a Kincsem Parkban. Ez idő alatt az ügetőversenyek zavartalanul folyhatnak, költözni csak akkor kell, amikor az új pálya és a kiegészítő épületek teljesen elkészültek. Legalábbis ezt ígérték.

2000. augusztusában a galopp versenyek Alagra költöztek, de más körülmények között, mint ahogyan azt sokan gondolták. A Kincsem Park-i dolgozókat ugyanis elfelejtették értesíteni, így nem csoda, hogy megdöbbenek, és felháborodtak, azon, hogy reggel, lovaikhoz igyekezve szöges kerítés és biztonsági örök álltak az útjukat.

De így végre megkezdődhetett a gyönyörű Kincsem Park-i pálya feldúlása, mely már évek óta húzódott, és a jelenlegi helyzetet ismerve még húzódik is egy darabig. 2001. márciusában az ÁPV Rt. döntött az alagi tréningpálya egy részének eladásáról (újabbán már a maradék terület értékesítéséről is érkeznek hírek), mivel úgy gondolták, hogy a tréningközpont nem esszenciálisan szükséges a lóversenyezéshez. A terveket Winkler Tamás, a Nemzeti Lóverseny (NL) Kft. ügyvezető igazgatója nyúj-

totta be az ÁPV Rt. elé.

Jelenleg majdnem 400 telivér és tréningezik Alagon, de látható, hogy sem az ÁPV Rt-t, sem Winkler urat nem érdekli, hogy a tulajdonosok hogyan oldják meg lovaik felkészítését, ha Alagról is költözniük kell. A tréninghez ugyanis nem elegendő csak egy karám, hanem igényel egy minimum 1600 méter kerületű homokpályát (mely nem túl mély, de nem is túl kemény) és egy legalább ilyen hosszú gyeppályát, hogy a startgégről és a személyzetről (lovászok, idomár) már ne is beszéljünk. Azonban kevés tulajdonos engedhetné meg magának, hogy egy-két lóva mellé szakértő idomárt fogadjon és kiépítse a munkapályákat. Ezért építette a Magyar Lovasegylet az 1890-es években az alagi tréningközpontot, mely a II. világháború után állami tulajdonba került, akárcsak az 1933-ban a futtatók pénzén, a Budapesti Ügető Egylet által épített ügetőpálya és a Kincsem Park.

Az alagi pálya állapota évek óta romlik, mivel a veszteségesen működő NL Kft. nem áldoz elég pénzt a karbantartásra. Ennek tudható be a számtalan baleset (a versenyeken már-már mindennapos a bukás és az ezzel járó sérülések lábtörések, mely sajnos gyakran végződik az állat kiirtásával). Így nem elég, hogy a tulajdonosok minden versenyen fokozottan kockáztatják lovaik egészségét, a zsokékat is nagyobb veszély fenyegeti itt, mint egy gödröktől és buckáktól mentes pályán. Ehhez még hozzájön, hogy mind az ügetőn, mind a galoppon csak heti egy alkalommal rendeznek versenyt a hagyományos 2 versenynappal ellentétben. Ezáltal a trénerok, tulajdonosok, hajtók és zsokék bevétele is felére csökkent, és ezt tetézi, hogy az így megcsappant versenydíjak kifizetésében is fél éves tartozása van a NL Kft-nek az idomárok felé.

Hogyan néz(ne) ki az új kombinált ügető-galopp pálya?

Az ígéretek: modern, kettős

funkciójú, minden igényt kielégítő pálya lelátókkal, öltözőkkel, új istállókkal, a legkorszerűbb futófelülettel.

A jelenlegi helyzet: A Kincsem Park feldúlva, a világviszonylatban egyedülálló, külső 2800 méteres gyeppálya 2000 méteresre csonkítva. A belső galopp-pálya futófelülete közönséges homok lett (a beígért tengeri homokkal kevert "all-weather" talaj helyett), amely esős időkben szinte mocsárrá változik, száraz időben pedig a szél a pálya egy részét egyszerűen elfújja; alkalomadtán összekeveri az új ügetőpálya esztétikus, de szakmai szempontból alkalmatlan vörös salakjával, amely az időjárás viszonyosságaira a homokpályához hasonlóan reagál.

A tervek szerint az ügetőlovaknak a pályára a galopp-pálya alatti alagúton kéne átmenniük, amely azonban túl keskenyre sikeredett, ráadásul a felépítése után nem sokkal megroggyant a teteje.

Új istállók nem épültek, mondván - építési engedélyi híján - jók lesznek a régi, omladozó galoppistállók az ügetőlovaknak. Igaz, hogy ezekben az ügetőkocsik (sulky) nem férnek be, de a "találékony és hozzáértő építési szakemberek" ezt is gyorsan megoldották az istállók mellé erősített két vasrúddal, amihez egy, azaz egy darab ló kiköthető és befogható a sulkyba. Hurrá! Ám, hogy mit csináljanak a lovászok, ha egy futamban több ló is fut egy istállóból és még melegítésre is megy ki néhány ló - ez úgy tűnik elkerülte a figyelmet.

Az építési engedély megszerzéséig persze szó sem lehet tribünökre, s a nézők irtatlan messzeségből megpróbálhatják távcsövel beazonosítani a távolban hangyaként rohangáló fogatokat. Télen, a hidegben pedig - fedett hely híján - legalább az a gondolat melegíti majd őket, hogy valaki - ha már a magyar lóversenyezés nem is - azért csak jól járt az értékes területek eladásával, s végre lesz egy bevásárló központ vagy akármi más a Kerepesi

úton is.

Az évek óta húzódó huzavona ideje alatt a futtatók érdekeit képviselni hivatott NL Kft. végig ellentétben állt a tulajdonosokkal, idomárokkal (tehát a szakmával) és jelenleg sem tájékoztatja őket kellően a döntésekről, amibe egyébként sem enged beleszólást. Számomra felfoghatatlan, hogy egy ekkora jelentőségű kérdésben hogyan hagyhatták figyelmen kívül pont a szakma véleményét és érdekeit.

1998. végén az ÁPV Rt. kérte fel Winkler Tamás agrárközgazdászt az NL Kft. vezetésére. Kinevezése után nem sokkal így nyilatkozott a Befutó c. lap munkatársának: "Én elsősorban a közönség, a tulajdonosok és az idomárok véleményére vagyok kívánc-

si, de szívesen meghallgatom a lovaszokat is. Minden jobbító szándék előtt nyitva van az ajtóm." ...Hmm. Érdekes. De tudjuk, sok minden elhangzik manapság.

A 87. Magyar Ügetőderby napján idomárok, hajtók, lovaszok, tulajdonosok békés tüntetéssel protestáltak a Kerepesi úti ügetőpályán a NL Kft. és az ÁPV Rt. ténykedése ellen. S habár a hangosítás minden igyekezet ellenére valahogy mégiscsak felmondta a szolgálatot, a médiát nem sikerült teljesen kiszorítani a felvonulásról, így néhány TV csatorna, illetve újság beszámolt arról, hogy Kaszás Gergő színművész, lótulajdonos és lóversenybarát felolvasta a futtatók által megfogalmazott 12 pontot.

Nap mint nap látom, hogy milyen

körülmények között dolgoznak a jövőt találgatva, kényszermegoldásokon gondolkozva azok, akiknek VALÓBAN A LÓVERSENY AZ ÉLETÜK. Sajnos egyáltalán nem tűnik egyértelműnek, hogy a közeljövőben lesz-e lóversenyzés Magyarországon (a Kincsem Park is értékes területen fekszik) és ha igen, milyen körülmények között. Ma, az ezredfordulón is óvni kéne a Széchenyi által több, mint 170 éve alapított magyar lóversenyzést. Ennél sokkal jobban. Széchenyi terve biztos nem ez volt.

Kusztó
(Szentpétery Tímea, III. évf.)

Mese a Napról és a Holdról

Még az idők kezdetén rendeltetett úgy, hogy a Nap és a Hold külön utakon járjon. A Nap kapta a szebbik részt, amikor az emberek ébren voltak, dolgoztak, örültek, és szerettek. A Hold kapta az éjszakát, amikor mindenki aludt. Örködött hát a Hold az éjszaka felett. Aztán egyszer így szólt magában:

- Ó, mennyire unalmas ez az éjszaka! Semmi sem történik, nincsenek érzések, az emberek csak fekszenek, mint egy darab kő. Félnek az éjszaktától, és rémtörténeteket mesélnek róla. Bezzeg a Nap! Ó olyan fényes és meleg, mindenki szereti. Tele van vidámsággal. Olyan szép a Nap!

És akkor a Hold szerelmes lett a Napba.

És ha már szerelmes lett, elhatározta, hogy mindig vele marad. Elindult hát, hogy megkeresse. Az egyik reggel, ahogy a Nap felkelt, és elindult megszokott útjára az égen, egyszer csak egy nagy gombóc előtt találta magát. Megkérdezte:

- Te ki vagy, és mit keresel itt?

- Én vagyok a Hold, és azért jöttem, hogy Veled legyek örökké, mert szeretlek.

Ráförmedt erre a Nap:

- Te esztelen! Hát nem tudod, hogy az idők rendelése szerint mi sohasem lehetünk együtt! Nézd, mit csináltál! Most sötét lett nappal is, és az emberek rémülten futkosnak összevissza! Takarodj vissza oda, ahova tartozol!

Nagyon elszomorodott erre a Hold. Visszatért a hegyek mögé, és nem akart előjönni onnan. Sötét lett az éjszaka, elszabadultak a gonosz éji szellemek, és szenvedést hoztak az éji vándorokra.

Ahogy ott búsult magában a Hold, egyszer csak megjelent előtte az Idő. Így szólt:

- Fiam, mit tettél? Miért lázadtál ellenem, és miért hagyta, hogy balga vonzódásod miatt felboruljon az ősi rend? Szörnyű, amit tettél, szörnyű lesz a büntetésed is. Mostantól csak egy éjszakára lehetsz teljes. Aztán legyőz a sötétség, és te semmivé válsz. De újra megjelenysz, hogy megharcolj a teljességedért, és ismét egész legyél egy éjszakára. Ez így lesz örökké. De a Nap is büntetést kap, mert nem engem hívott, hogy elrendezzem a bajt, hanem durván elküldött. Lesznek idők, mikor elé állhatsz, és ő félni fog, hogy elveszti hatalmát.

Elindult hát új életére a Hold. Fogyott, meghalt, aztán újraéledt, majd ismét eltűnt. Mikor látta az Idő, hogy a Hold vállalja sorsát, ismét megkereste:

- Látom, belenyugodtál a döntésembe. Ezért megjutalmazlak. Legyen ez a jutalmad: Társakat kapsz, csillagoknak hívják őket. Nem érheted el fényüket, csak távolról csodálhatod szépségüket. Ez örömet okoz majd neked. És még mást is kapsz. Száz emberből egy téged választ majd, téged fog szeretni. Az ő hazája az éjszaka lesz, akkor lesz boldog. És te, mert hatalmat adok neked, álmokat fogsz adni az embereknek. Jókat, és rosszakat a te döntésed szerint. Legyen mátol ez így.

És azóta a Hold örködik az éjszaka felett, járja magányos útjait, vigyáz az éji vándorokra, míg tikokat mesél csillagtársainak. És minden hajnalban, mielőtt nyugovóra térne, megvárja a Napot, hogy egy percre gyönyörködhessek szépségében.

-Vége -

Kosnás Attila

"Hirtelen három kalasnyikovszerű fegyverrel néztem szembe, számoltam 1..2., az én ketcsövű vadászpuskámmal, ha én lennék James Bond még kettőt lecsúzliznék, de tolni már nem tudok akkor sem, ha én vagyok a trójai faló az eponi derbin. Hát feladtam." Egy természetvédelmi ör története, aki tavágon kapott 3 embert.

The Expat Vet

Eukanuba

The Food for Thought programme is designed to communicate our science and commitment to the well being of dogs and cats to the veterinary student (the future veterinarian). The (future) veterinarian plays an invaluable role in educating the dog and cat owner on the importance of optimal nutrition.

The Iams Company is dedicated to enhancing the well being of dogs and cats by providing them world-quality foods. Companion animal nutrition is an integral part of the daily work of the veterinarian. Both healthy, and diseased companion animals, can positively benefit from the optimal choice of diet. The link between nutrition and positive health may not be always apparent. To help in that link, and to give more fun approach to nutrition, The Iams

Company wanted to create a programme that all student could participate in. So in 1995 the Eukanuba Best of Class in nutrition programme (BoC) was inaugurated in the European Veterinary Faculties and in 1999 we were proud to announce that South Africa would participate for the first time.

Hail to the Beautiful Hungarian Girls of Budapest

As many of you know, Hungarian girls have the body of goddesses. I too have the body of a god - unfortunately, it's Buddha, instead of Thor.

Of course. It's easy to strip down to something indecent and look hot. But the lovely ladies around here have class - they don't have to show off skin to be stunning. A friend of mine went to look around in the Duna Plaza when he first got here - and nearly walked into a support column! What I can say, I agree with him: first, Hungary is FULL of beauty. And second, they use VERY good concrete in the Duna Plaza.

The ara many magical mysteries surrounding the women of this country. The one I'm most interested in is

where the Magyar girls acquired such extraordinary looks. Was it from waters of the River Danube? Perhaps it was the crisp air of the Carpathian Basin? It could be that I'm looking in the wrong place. Maybe it was genetics, instead of environment that so blessed the Hungarian femininity. Hey, maybe that's my new pick up line: "Hey, babe, nice genes ya got there!"

The truth is I don't really care all that much. Like biomathematics, you can appreciate women without understanding them. What matters is that they are here. And I'M here. Where I came from, beautiful girls are extremely rare, and they are all social climbers. Hungarian girls, on the other hand, are quite abundant, and

are certainly willing to give you a chance - even you're poor and ugly.

In parting: there' only one downside to all that beauty: how DO you choose a lovely lady? There's no easy way to pick a diamond from all the rubies and emeralds in this country. Maybe that's a new project: get guys together in a committee - and check out girls who are looking for a lonely guy. Anyone help.

Friends and colleagues: you probably know who I am - if you don't - ask around! Ladies: I'm speaking on behalf of all men here, so Professor Hajós is right: men are ALL pigs. Not just me. Guys: right?

Mullah Jared

Blood Donation

On November 6, 2001, the blood wagons were out in the Aula of the University. Yes, it was that time of year - time to roll up your sleeves and give a pint (450 ml) of blood for a good cause. And roll up you did - by the end of the day 89 people had passed through the blood screening and given blood. Because of you, 89 people who need blood will get it.

If you were one of those donors (I was), the staff (some from the local hospital, some from here) wants to give a heartfelt thank you. You've made a big difference. If you were one of the people who showed up, but were turned away, (there were 15 of you), sorry. Donors go through a lot of questions and tests to make sure that their blood is suitable, and that donating it won't hurt you.

If you weren't there to donate blood, no worries - the donor team will be back in February. But while we're waiting, here's a quick overview of the blood donation process, if you had any worries about the process. First off, you get a long questionnaire. You have to be healthy, good condition, and not have any disqualifying diseases. Of course, if you're a foreign student, you've already been tested 89 times for anything like that, so let's assume you're healthy. If you've ever had yellow fever, malaria, hepatitis, embarrassing social diseases, or Mad Cow Disease, you're out. Same goes for diabetes, high or low blood pressure, and clotting problems. Girls: you can't be

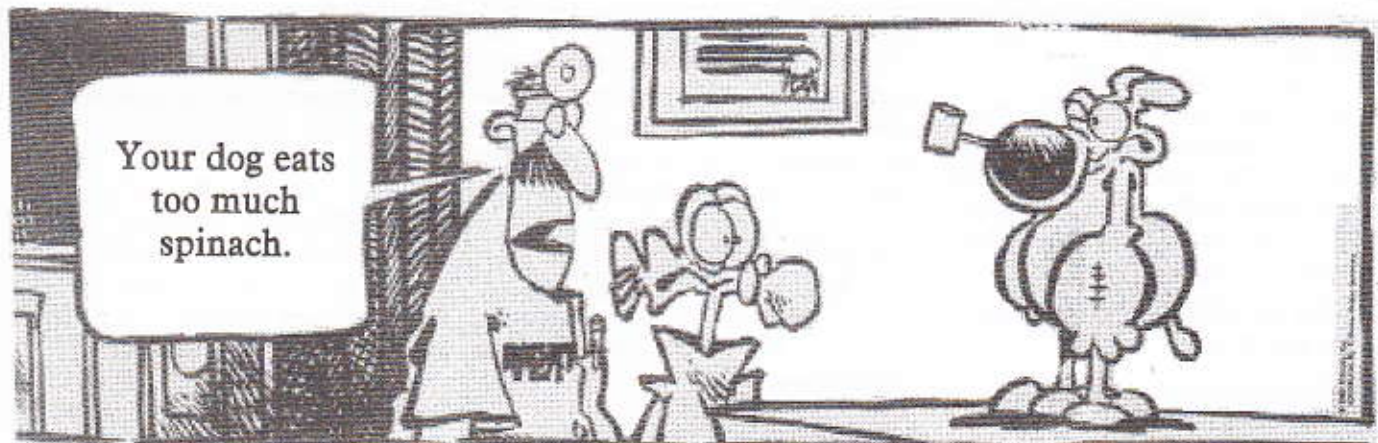
pregnant. Guys: same goes for you. Then you get a quick blood test, to make sure your blood type is really what you say it is. Or maybe you didn't know what it was. No matter. Just a small prick with a needle - a drop of blood is all they need. This is also where they find out if you're anemic or not. They use completely sterile equipment - after your finger is bled, the little plastic thingy is thrown away into a biohazard bag and burned. You will not get any disease from someone else's needle. Next you go talk to the doctor in the next chair. You tell him or her about anything suspicious in your questionnaire. (For me, I had checked "yes" on the "accidents or operations" question - I was hit by a car a dozen years ago.)

Then you go behind the big curtained area, and get shown to a bed. You even get to pick which arm they take the blood out of. The donor kits, again, are completely sterile. The blood kits can't be reused - once they are full, they're carted off to a hospital for use. As for the needles, they are dumped into a biohazard box (not a bag, this time) and melted down into pig iron. For those of you still fearing infection: put it this way, if you got some disease from someone else's needle, you would be ineligible to give blood again. Ever. So for these people, it's pointless to cut costs here. But you went through that screening, remember? And finally, when you finish giving blood, your blood clots in the nee-

dle, blocking it. But the good doctors and nurses of the blood donation teams aren't stupid. As you give the blood, three test tubes are also filled with blood (so you're actually donating 453mL) for testing in the laboratory. Just in case you lied or forgot or something. If any of these tests come back positive for anything, your blood goes in the incinerator, so some luckless patient doesn't die because of your faulty memory or lack of morality. (Just being mean here, sorry! I'm sure you're all wonderful people, and too young to be senile!)

Now, I'm sure you were all there because of your love for mankind, and a need to do good for some poor, innocent patient somewhere. And just to pay you for this glorious sense, everyone who donated got a nice reward. Some candy bars, some canned liverwurst, and most importantly, a big can of beer to replace the lost blood volume. (For you sober types, there were soft drinks too. But according to the nurse handing it out, there weren't any sober types: the Pepsi and Fanta was untouched at the end of the day.) Attention mercenaries of the world: you no longer have an excuse not to donate! The next time it's donation time, the signs will be up again, in all parts of the University! So bring this article along when you come to donate - and show it to everyone with good red blood in their veins!

Mark Hedberg

"This Is Still the Same University as Ever"

An Interview with Dr. Laszlo Solti, the Dean of the Veterinary Faculty

Dr. László Solti was born in Budapest, in 1946. He graduated from Petőfi Sándor High School in 1964, and he began his studies at the University of Veterinary Medicine in 1966. After receiving the DVM and some practical work countryside degree in 1971, he joined to the Department of Obstetrics in 1972. He became the Head of the Department in 1994. In 1997 Dr. Solti was chosen as Rector of the University. **On January 1, 2000**, he became the first Dean of the Veterinary Faculty of the newly reorganized Szent Istvan University.

Why did you choose the University of Veterinary Medicine?

I have always been interested in biology, and other similar subjects. It wasn't a question of which direction to go - it was only whether I would want to be a medical doctor, a biologist, or a veterinarian. Finally I made up my mind that the veterinary field was the best place for me.

How did you become a university Professor?

After graduation I didn't even want to think about staying on at the University as a teacher. At the time I thought I'd be a practicing veterinarian. Although Professor Ferenc Kovács urged me to reconsider, I moved to Kaposvár. A year later, I was offered a job at the Dept. of Obstetrics what I have accepted. I never regretted my decision, and since 1972 I have been working there almost continuously. I made my way up the career ladder: first as contracted lecturer, then I became a teacher's assistant. During the next six or seven years, following departmental procedures, I qualified for the rank of lecturer (adjunct), then assistant professor (docent). In order to assist launching the newly founded Gödöllő Agricultural Biotechnology Center, and in 1989 I moved there. In 1997 I was elected Rector of the University.

How has the University changed during the last 35 years?

Quite a lot has changed, and a lot hasn't. Today we still have traditions that live on. This is still the same universi-

ty as ever. But changes occurred, because the world around it has changed: When I was a student here, nobody took small animal practice seriously. Now this is one of the very important parts of the veterinary field. People want a high standard of care for their pets, and some are capable of paying for it. I won't say that food hygiene wasn't important back then, but it certainly wasn't nearly as emphasized as it is today. Now for the European Union "Food Safety" is a term that clears away obstacles as if by magic, because consumer safety is a major issue. In the past, large animal practice did not deal with horses extensively. Now, as the number and the value of horses increase, equine medicine is receiving a much greater emphasis. Here also, we have a demand for high standard general care, as opposed to the bovine, porcine, and other farm animal area, where the stress is on prevention of disease. The students have changed too, - for the better, and for the worse: Their academic knowledge in biology and chemistry is incomparably greater, though, the elimination of the oral entrance exams has decreased our way to check their motivation and dedication. I feel that some are less polished, less articulate than before, and many have inferior studying disciplines. However, I declare, I have never had a problem with the student representatives during the Senate sessions, or other official functions. It wasn't always easy, but we were able to resolve everything with them.

How did you feel about the university merger when you became the Rector?

Quite frankly, I didn't expect anything good, and regrettably, my fears have been fully realized. The integration has many teething pains so to speak, which all had negative effects on us. In the past few centuries, the departments of traditional large universities like the Technical University, and the ELTE or Eötvös Lóránt University of Arts and Sciences) evolved out of their respective universities. This is not the case with us: At the SZIE (Szent István University), the integrated faculties were formerly completely independent units which became merged by law. Apparently, this merger is going to cost us a lot of money. (Since January 1, 2000, our contribution is about 150 million forints into the communal coffers, for which we received nothing in exchange. Our operating costs increased dramatically, and the numerous commuting trips to Gödöllő further complicate the situation.) We have lost a great deal of our independence and flexibility as we are not permitted to make our own decisions. The issues in question must be brought before the University Council, where the aptitude to plan our paths is often insufficient. The decision-making process has become more bureaucratic; more cumbersome. The University Council meetings have to deal with our problems, and issues of nine other colleges. I have to express my opinion on their concerns, however far they may be from me, and in return, I have to accept the fact that they will vote on our issues which they may not understand in depth either. The integration, or merger was a political decision, aim-

ing to create a few large universities out of many small ones. Had these little universities been allowed to grow together step by step, had the integration taken place on a more sensible scale, most likely we would be facing fewer problems now.

What were the reasons to move the Large Animal Clinic to Üllő, and are other further relocations to be expected?

If it's up to me, the answer to your second question is no. I've never kept it a secret that I would not have moved the Large Animal Clinic to Üllő. It was easily predictable how much trouble the students would have commuting back and forth. When I became Rector, the walls of the Large Animal Clinic were already standing, the roof pitched, and 500-600 million forints had been invested in the project. We couldn't do anything else. The only choice we had was to complete the construction, and make the Clinic operational. It was a huge sacrifice for us, since we contributed about 260 million forints from our own budget. The construction of the building itself was financed by the state, but we didn't get a single filler of aid for appliances, instruments, furniture, and landscaping. So we hauled over everything moveable, but the rest had to be purchased.

What are the plans for the old buildings the Large Animal Clinic has vacated?

We have definite plans. We would like to move the entire Small Animal Clinic into one building. For practical reasons it should be relocated on the bottom level of the building of Internal Medicine, and Surgery, so the clients bringing in sick animals wouldn't have to wander around the campus buildings. The Admission Office is planned to move there also.

The treatment facility for small animals will be in the same building. Other details, like the new location of ambulant care will be decided later on in the fall, by the Clinic Council. In any case, I'd like to move the Small Animal Clinic as soon as possible. In the place of the current Small Animal Obstetric Clinic we're planning to cre-

ate recreational and social facilities for the students, as well as an additional, medium size lecture hall. We need larger

computer labs, a more convenient HÖK office, and separate student lockers so we can eliminate the hallway lockers in the "N" building. This way, all of the student facilities would be more or less in the same vicinity. The Internal Medicine Clinic, and the back end of the Surgery Clinic will have to be torn down because the roof leaks, the tiles keep falling off, and there is a serious water seepage problem from below. These departments would then move into the vacated area of the Large Animal Hospital. The rate of these changes will depend on our financial capabilities of course.

What's the situation with the Large Animal Clinic and Field Station in Üllő? Can we expect its fuller teaching utilization?

The Üllő site has always been under-financed. Moreover, all kinds of managerial problems had to be dealt with, and solved with significant effort. I secured the funds for the improvement of the Mangalica and the Hungarian Pärch stock, and for the purchase of 300 ewes to start the breeding program. We don't intend to create a functional dairy farm for several reasons: there isn't enough money for the necessary equipment, and the soil is not fertile enough to produce sufficient fodder. Therefore, we would rather raise beef cattle. The actual animal husbandry, and the research will have to be separated from each other. The Large Animal Clinic has a separated budget for educational stock purchases. The Animal Husbandry facilities, however, have to work just like any other parties of the free market economy. Logically, they will have to be compensated for their loss of value or decreased profit caused by educational activities.

In the practicum system, a new structure was introduced last year. Can we expect further changes springing from the new experience?

It is still a little too early to draw conclusions, since the new system has just started. I believe it will work, but the

practicum system is not exactly our jurisdiction, for they belong to the Ministry of Agriculture (FVM) which pays salaries, therefore they are entitled to the decision making. We have come so far as to accept responsibility to organize the structure of the practicum year. In exchange they consented to allow those who have such an inclination, to spend five months of the compulsory practicum year at the University's clinics. But of course, nobody can avoid the pigs, other large animals, or management. We cannot make major changes in these areas, without the approval of FVM. It has been brought up that an internship system, similar to the one generally applied at the medical universities, should be adopted. Such a system would grant the students' their diplomas upon completion of their compulsory internship year. However, the Government will not consent to extending the length of the degree program to six years, since practically, veterinary training is already five and a half years long.

We will soon join the European Union. What changes may it bring forth for the University?

I doubt there will be significant changes in our veterinary training from joining the EU. Our foreign language training program has been a giant step towards being recognized, and is accepted all over Europe now. This is a 215-year-old institution. There was a time when one could not talk about veterinary science without mentioning the name of our school. Just think of Marek, or Hutyra; or the fact that Marek's textbook on internal medicine was translated into 14 languages, including Japanese. All of Europe studied from this very book. But we could also mention Aujeszky, Kotlán or others. We have had people working amongst these walls who were giants of their fields. As their followers, we have the duty and obligation to uphold, with all our might, the magnificent reputation and proud tradition created by your predecessors.

*Vécsei Anna Luca
Rév László Zoltán
Translation: Mark Hedberg*

MINDENKINEK KELLEMES KARÁCSONYI ÜNNEPEKET, BOLDOG
ÚJ ESZTENDŐT ÉS SIKERES VIZSGAIDŐSZAKOT KÍVÁNUNK!

WE WISH YOU ALL A MERRY CHRISTMAS, A HAPPY NEW YEAR
AND A SUCCESSFUL EXAM PERIOD!